For private circulation only

Book Post

https://christianhistoricalsociety.in/

கிறிஸ்தவ வரலாற்றுச் சுவடுகள்

ஆகஸ்ட் 2026 திசை தெரியாமல் திகைக்காதிருக்க திருச்சபை வரலாறு தெரியவேண்டும் விலை : ரூ 60 இதழ் 75

80-வது
இந்திய சுதந்திர தின
நல்வாழ்த்துகள்!

75-வது
இதழ் சிறப்பு மலர்!

ஏமி கார்மைக்கேல்: தேவதாசி முறை ஒழிப்பின் முதல் குரல்

பொன்னம்மாள்: தியாகத்தின் பொன்ச் சுவடு

சுதந்திர இந்தியா - 80: திருச்சபையும் தேச விடுதலையும்

டோனாவூர் 125 ஆண்டுகள் (1901-2026)

ஆபிரகாம் பண்டிதர் | கிரஹாம் ஹவுட்டன்

www.christianhistoricalsociety.in

www.christianhistoricalsociety.in

பதிப்பாசிரியர்...

அன்பார்ந்த வாசகர்களுக்கு,

நமது 'கிறிஸ்தவ வரலாற்றுச் சுவடுகள்' இதழ் 75-வது இதழை எட்டியிருக்கும் இத்தருணத்தில், நம் தேசத்தின் 80-வது சுதந்திர தின நல்வாழ்த்துகளையும், சமூகப் பணியில் சிகரம் தொட்டு 125-வது ஆண்டைக் கொண்டாடும் டோனாவூர் ஃபெலோஷிப் நிறுவனத்திற்கு எமது மனமார்ந்த வாழ்த்துகளையும் உரித்தாக்குகிறோம்.

இந்த இதழில், தேவதாசி முறைக்கு எதிராக முதல் குரல் எழுப்பிய ஏமி கார்மைக்கேல் அம்மையார் மற்றும் அவருக்குத் தூணாக விளங்கிய 'பொன்னம்மாள்' ஆகியோரின் தியாகம் மிகுந்த வாழ்வை முதன்மையாக வழங்கியுள்ளோம். மேலும், இசை மற்றும் மருத்துவத் துறையில் முத்திரை பதித்த ஆபிரகாம் பண்டிதர், மதுரா மிஷன் பணிகளைத் தொடங்கிய வில்லியம் டாட், மற்றும் நவீன இறையியல் கல்வியின் முன்னோடி கிரஹாம் ஹவுட்டன் ஆகியோரின் வரலாற்றுச் சுவடுகள் ஆவணப்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

தரங்கம்பாடியின் முதல் இசை நூல்கள் மற்றும் நெல்லைத் திருச்சபை வரலாற்றின் முக்கியத் திருப்பங்கள் இத்தொகுப்பிற்கு மேலும் வலுசேர்க்கின்றன. நம் முன்னோர்களின் விசுவாசப் போராட்டங்களை அடுத்த தலைமுறைக்குக் கொண்டு செல்லும் இப்பணியில் வாசகர்களின் பங்களிப்பு மிக அவசியம். வரலாற்றுத் தகவல்களைப் பாதுகாத்து, இறைப்பணியில் தொடர்ந்து இணைந்திருப்போம்.

என்றும் வரலாற்றுப் பணியில்,

Manna Selvakkumar

மன்னா செல்வகுமார்
பதிப்பாசிரியர்

கிறிஸ்தவ வரலாற்றுச் சுவடுகள்

கிறிஸ்தவ வரலாற்றுச் சுவடுகள்
மாத இதழ் 75 | ஆகஸ்ட் 2026

ஆசிரியர்: மன்னா செல்வகுமார்
வடிவமைப்பு: சுஜித் ரெக்ஸ்
வெளியீடு: கிறிஸ்தவ வரலாற்றுச் சங்கம்

கிறிஸ்தவ வரலாற்றுச் சுவடுகள்,
கதவு எண்: 2-2-3(4), வடக்குத்தெரு,
பங்களாச் சுரண்டை - 627859,
தென்காசி மாவட்டம், தமிழ்நாடு.
தொலைபேசி: 04633 290401, 91767 80001
மின்னஞ்சல்: christianhistorical@gmail.com
இணையதளம்: www.christianhistoricalsociety.in

சந்தா விவரம்	நன்கொடை
தனிப்பிரதி	₹60 + நன்கொடை
ஆண்டு சந்தா	₹600 + நன்கொடை
ஐந்து ஆண்டு சந்தா	₹3000 + நன்கொடை

CHRISTAVA VARALATRU SUVADUGAL

A/c Number : 1748 020000 5614

Bank name : Federal Bank

IFSC code: FDRL0001748

UPI ID: mannaselvakumar@okicici

+91 9176780001

G Pay

www.christianhistoricalsociety.in

இது ஒரு வரலாற்றுச் சங்க உறுப்பினர்களுக்கான பதிப்பு. தனிப்பட்ட சுழற்சிக்கு மட்டும். சந்தா விபரங்கள் மற்றும் நன்கொடை அளிக்கும் முறைகள் கடைசிப் பக்கத்தில் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

முத்துக்கண்கள்

மன்னா செல்வகுமார்

ஏமி கார்மைக்கேல் (Amy Carmichael) அம்மாவின் வாழ்வில் மிகப்பெரிய திருப்புமுனையாக அமைந்து, **'டோனாவூர் ஃபெலோஷிப்'** (Dohnavur Fellowship) உருவாகக் காரணமாக இருந்த முதல் சிறுமி **'ப்ரீனா'** (Preena) ஆவாள். வரலாற்றில் இவள் **'முத்துக்கண்கள்'** (Pearl-Eyes) என்றும் அன்பாகக் குறிப்பிடப்படுகிறாள்.

பின்னணியும் கோவில் அர்ப்பணிப்பும்:

ப்ரீனா விவரம் தெரியாத குழந்தைப் பருவத்திலேயே, அவளது தாயால் கோவிலுக்குப் (தேவதாசி முறைக்கு) விற்கப்பட்டாள். அங்குள்ள கோவில் பெண்கள் அவளைத் தங்களது சொந்த ஆதாயத்திற்காகப் பயிற்றுவித்தனர்.

கொடிய சித்திரவதைகள்:

கோவிலின் மூடிய கதவுகளுக்குப் பின்னால் சிறுமி ப்ரீனா சந்தித்த கொடுமைகள் கொடூரமானவை. அவளுக்கு அன்போ அரவணைப்போ கிடைக்கவில்லை; மாறாகச் சிறு தவறுகளுக்காக அவளது பிஞ்சு விரல்களில் சூடு வைக்கப்பட்டது. ஒருமுறை அவளை ஒரு கல்லில் கட்டிவைத்து, கைகளில் சூடான இரும்பால் சூடு வைத்துத் தண்டித்தனர்.

முதல் தப்பியோடல்:

கோவிலில் நடந்த கொடுமைகளைத் தாங்க முடியாத 7 வயதான ப்ரீனா, ஒருநாள் கோவிலுக்குள் சென்று இருட்டிலிருந்த சிலையிடம் கைகூப்பி, **"என்னைச் சாகவிடு! ஓ, என்னைச் சாகவிடு!"** என்று கதறி அழுதுவிட்டு அங்கிருந்து தப்பி ஓடினாள். இரவும் பகலுமாகச் சுமார் மூன்று நாட்கள் தனியாக நடந்து, 20 மைல் தூரத்திலிருந்த ஒரு பெரிய நகரத்தை அடைந்து, தெருத்தெருவாக விசாரித்துத் தன் தாயைக் கண்டுபிடித்தாள். ஆனால், அவளைப் பின்தொடர்ந்து வந்த கோவில் பெண்கள், தெய்வத்தின் குற்றச்சாட்டுக்குப் பயந்து அவளை ஒப்படைக்கும்படி தாயை மிரட்டினர்; தாயும் வேறு வழியின்றி ப்ரீனாவை மீண்டும் அவர்களிடமே கொடுத்துவிட்டார்.

இரண்டாவது தப்பியோடலும் மீட்பும்:

கோவிலுக்குத் திரும்பியவள், மீண்டும் ஒரு நாள் தப்பித்தாள். 1901-ஆம் ஆண்டு மார்ச் மாதத்தில் ஏமி அம்மா தங்கியிருந்த **'பெருங்குளம்'** (Great Lake Village) பகுதிக்கு இருட்டில் வந்து சேர்ந்தாள். அங்குப் பெரிய தேவாலயத்தின் அருகே இருட்டில் தனியாக நின்றுகொண்டிருந்த அந்தச் சிறுமியை,

"இயேசுவின் அடிமை" (Servant of Jesus) என்ற ஒரு கிறிஸ்தவப் பெண் கண்டுபிடித்து, தனது வீட்டிற்கு அழைத்துச் சென்று பாதுகாத்தார்.

மறுநாள் காலை (மார்ச் 7, 1901) அச்சிறுமி ஏமி அம்மாவிடம் கொண்டுவரப்பட்டாள். ஏமி அம்மாவைக் கண்டதும் ப்ரீனா, **"என் பெயர் முத்துக்கண்கள், நான் இங்கேயே நிரந்தரமாக இருக்க விரும்புகிறேன்; அதற்காகவே வந்தேன்"** என்று கூறினாள்.

ரகசியங்களை வெளிப்படுத்திய பொம்மை:

ஏமி அம்மா அவளைத் தனது மடியில் அமர்த்தி முத்தமிட்டு, அவளுக்கு விளையாட ஒரு பழைய பொம்மையைக் கொடுத்தார். அப்போது அந்தப் பொம்மையை வைத்து, கோவிலில் தன் உடலுக்கு என்னென்ன கொடூரங்கள் செய்யப்பட்டன என்பதை ப்ரீனா தத்ரூபமாக விளக்கிக் காட்டினாள். அந்தச் சின்னஞ்சிறு குழந்தை வெளிப்படுத்திய இருண்ட உண்மைகள் ஏமி அம்மாவின் மனதை ஆழமாகப் பாதித்து சுட்டெரித்தன.

பொய்க் குற்றச்சாட்டும் விடுதலையும்:

சிறுமியைத் தேடிவந்த கோவில் பெண்கள், தாங்கள் வந்த நோக்கத்தை மறைக்க, ப்ரீனா தங்களிடமிருந்து பணத்தைத் திருடிவிட்டு ஓடிவந்த கொடிய திருடி என்று பொய்க் குற்றம் சாட்டினர். காவல் துறையிடம் பிடித்துக் கொடுப்போம் என மிரட்டினர். ஆனால், பிரச்சனையைத் தவிர்க்க எண்ணிய ஏமி அம்மா, அவர்கள் கேட்ட **'நான்கரை பென்ஸ்'** (four-pence halfpenny) பணத்தை மட்டும் கொடுத்துவிட்டு ப்ரீனாவை முழுமையாக மீட்டெடுத்தார்.

ப்ரீனா டோனாவூர் ஆசிரமத்தில் **'எல்ஃப்'** (The Elf - குட்டி தேவதை) என்று செல்லமாக அழைக்கப்பட்டாள். இந்தப் பிஞ்சுச் சிறுமியின் வருகையே, தேவதாசி முறையின் கோர முகத்தை ஏமி அம்மாவிற்கு முழுமையாக உணர்த்தி, ஆயிரக்கணக்கான குழந்தைகளைக் காக்கும் மாபெரும் மிஷன் பணிக்கு அடித்தளமாக அமைந்தது.

கடற்கரையில் ஐக்கிய குழந்தைகளுடன் ஏமி அம்மை

டோனாவூர் 'பொன்னக்காள்':

'பொன்னம்மாள்'

பொன்னம்மாள் (Golden Sister) 1875-ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் மாதம் பிறந்தார். வேல்ஸ் இளவரசர் (Prince of Wales) இந்தியாவிற்கு வருகை தந்த மங்களகரமான ஆண்டில் பிறந்ததால், இவள் பெண்களில் சிறந்தவளாக விளங்குவாள் என்று ஊர் மக்கள் அவளது தந்தையிடம் கூறினர். அதனால் மகிழ்ச்சியடைந்த தந்தை, அவளுக்குப் 'பொன்னம்மாள்' (தங்கம்) என்று பெயரிட்டார்.

இவர்களது குடும்பம் பொன்னம்மாளின் கொள்ளுப் பாட்டி காலத்திலேயே கிறிஸ்தவத்தை ஏற்ற பழமையான கிறிஸ்தவக் குடும்பமாகும். தாயார் மிகச் சிறந்த தெய்வபக்தி கொண்டவர். பொன்னம்மாள் சிறு வயதிலேயே அமைதியான கண்களும், சுருள் முடியும் கொண்ட அழகான தோற்றத்துடன் வளர்ந்தார்.

திருமணமும் கைம்பெண் (விதவை) கோலமும்:

அவளது 19-வது வயதில், ஒரு மிஷன் கல்லூரியில் பேராசிரியராகப் பணிபுரிந்த ஒருவருக்கு அவளைத் திருமணம் செய்து கொடுத்தனர். ஆனால் அவளது கணவர் ஆவிக்குரிய ஈடுபாட்டிலோ, குணத்திலோ அவளுக்கு ஏற்றவராக இல்லை. அவர்களுக்குப் 'பரிபூரணம்' (Purripu) என்ற ஒரு பெண் குழந்தை பிறந்தது,.

குழந்தை பிறந்த சிறிது காலத்திலேயே அவளது கணவர் திடீரென இறந்துபோனார். இதனால் இளம் வயதிலேயே கைம்பெண்ணானார்.

மாமியார் வீட்டில் அனுபவித்த துயரங்கள்:

கணவர் இறந்த பின்பு, சகிப்புத்தன்மையைக் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்பதற்காகத் தனது மாமனார்-மாமியார் வீட்டிற்குச் சென்று வாழத் தொடங்கினார். ஆனால் அங்கே அவருக்குக் கொடுமையான கட்டுப்பாடுகள் விதிக்கப்பட்டன,.

அவள் தன்னைச் சுத்தமாக வைத்துக்கொள்ளவோ, தனது தலைமுடியைச் சீவிப் பின்னிக்கொள்ளவோ அனுமதிக்கப்படவில்லை. அவளது துயர நிலையைக் காட்டுவதற்காக அழுக்கான உடைகளையே அணிய வற்புறுத்தப்பட்டாள். ஞாயிற்றுக்கிழமை ஆலயத்திற்குச் செல்வதைத் தவிர வேறு எங்கும் வெளியே செல்லக் கூடாது என்று வீட்டுக்குள்ளேயே முடக்கப்பட்டாள். சில நேரங்களில் கிணற்றில் குதித்துத் தற்கொலை செய்துகொள்ளலாமா என்று கூட அவள் எண்ணியதுண்டு.

ஏமி அம்மாவுடனான சந்திப்பும் மனமாற்றமும்:

ரெவ். தாமஸ் வாக்கர், அவரது மனைவி மற்றும் ஏமி கார்மைக்கேல் ஆகியோர் பண்ணைவிளை மிஷன் பங்களாவில் வந்து தங்கினர். அவர்கள் பொன்னம்மாளின் மாமனார் வீட்டிற்கு வந்தபோது, கதவின் பின்னால் மறைந்து நின்றுகொண்டிருந்த பொன்னம்மாளை முதன்முதலில் கண்டனர்.

தாமஸ் வாக்கர் ஐயரின் ஆழமான பிரசங்கங்களைக் கேட்டுப் பொன்னம்மாள் மனமாற்றமும், எல்லையில்லா அமைதியும் பெற்றாள்.

திருமதி. வாக்கர் அம்மாவின் முயற்சியால், பொன்னம்மாள் ஞாயிறு பள்ளி (Sunday School) வகுப்பெடுக்க அனுமதிக்கப்பட்டாள். அங்குதான் ஏமி அம்மா அவளை முதன்முதலாகச் சந்தித்தார்.

ஏமி அம்மா பொன்னம்மாளின் மாமனாரிடம் நட்புடன் பேசி, அவளைத் தன்னுடன் சுவிசேஷப் பணிக்கு அனுப்பி வைக்கும்படி சம்மதம் பெற்றார். அதுவே பொன்னம்மாளின் ஆவிக்குரிய விடுதலை நாளாக அமைந்தது.

சுவிசேஷப் பயணமும் (Starry Cluster) நகைகளைத் துறத்தலும்:

1897-ஆம் ஆண்டு ஜூன் மாதம், மாமனாரின் அனுமதியோடு பொன்னம்மாள் முழுமையாக ஏமி அம்மாவுடன் சுவிசேஷப் பணியில் இணைந்தார். 'ஸ்டாரி கிளஸ்டர்' (நட்சத்திரக் கூட்டம்) என்றழைக்கப்பட்ட அந்தப் பெண்கள் குழுவில் அவர் மாட்டு வண்டிகளில் பயணம் செய்து பல கிராமங்களில் நற்செய்தி அறிவித்தார்.

அவர் சிறந்த பேச்சாளராக உருவானார். சந்தைகளிலும் வீதிகளிலும் கூட்டம் கூடி எதிர்ப்புத் தெரிவித்தாலும் எதற்கும் அஞ்சாமல் தைரியமாகப் பிரசங்கித்தார்.

ஒருநாள் பிரசங்கத்தின் போது, ஒரு சிறுமி தனது தாயிடம் "நானும் பெரியவளானதும் இந்த அக்காவைப் போல (பொன்னம்மாளைப் போல) நிறைய நகைகள் அணிந்துகொண்டு பிரசங்கம் செய்வேன்" என்று கூறியதைக் கேட்டார். தனது நகைகள் மக்களை ஈர்ப்பதை உணர்ந்த பொன்னம்மாள், இயேசுவுக்காகத் தனது நகைகள் அனைத்தையும் முழுமையாகக் கழற்றி வைத்துவிட்டார்.

தேவதாசி குழந்தைகளை மீட்பதில் காட்டிய துணிச்சல்:

1901-ஆம் ஆண்டில் தேவதாசி முறைக்காக விற்கப்படும் குழந்தைகளை மீட்கும் பணியை ஏமி அம்மா தொடங்கியபோது, பொன்னம்மாள் அவருக்கு மிகப் பெரிய உந்துசக்தியாக இருந்தார்,.

பல நேரங்களில் ஆபத்தான கோவில் நகரங்களுக்குள் இரகசியமாகச் சென்று, தேவதாசிப் பெண்களிடமிருந்து தந்திரமாகக் குழந்தைகளை மீட்டுக்கொண்டு வருவதில் பொன்னம்மாள் அசாத்தியத் துணிச்சலைக் காட்டினார்,,. அவர் பிடிபட்டால் பொய் வழக்குகளில் சிறை செல்ல நேரிடும் என்பதை அறிந்தும் அவர் சற்றும் பின்வாங்கவில்லை,.

நெய்யூர் மருத்துவமனையில் செய்த ஈடு இணையற்ற தியாகம்:

மீட்கப்பட்ட பச்சிளம் குழந்தைகளுக்கு மருத்துவ

PONNAMMAL
HER STORY

உதவி தேவைப்பட்டதால், 1905 செப்டம்பரில் நெய்யூர் மருத்துவமனையில் ஒரு நர்சரி தொடங்கப்பட்டது. அதன் முழுப் பொறுப்பையும் பொன்னம்மாள் ஏற்றுக்கொண்டார்.

அங்குப் பலமுறை காலரா, பெரியம்மை, இரத்தக் கழிச்சல் போன்ற கொடிய தொற்றுநோய்கள் பரவியபோது, மருத்துவர்களே இல்லாத நேரத்திலும்கூடத் தனி ஆளாக நின்று இரவும் பகலுமாகத் தூங்காமல் குழந்தைகளுக்குச் சிகிச்சை அளித்துப் பராமரித்தார்,,. அவளது சேவையைக் கண்ட மிஷனெரிகள் வியந்தனர். தாமஸ் வாக்கர் ஐயர் அவளது கண்ணியமான குணத்தைக் கண்டு அவளை "இளவரசி" (The Princess) என்று மரியாதையுடன் அழைத்தார்.

டோனாவூரின் 'பொன்னக்காள்':

1908 மார்ச் மாதம் மீண்டும் டோனாவூர் திரும்பினார். டோனாவூரில் குழந்தைகளைப் பராமரிக்கும் மூத்த இந்தியப் பெண்கள் 'அக்காள்' என்று அழைக்கப்பட்டனர். இவர்களில் முதன்மையானவராகப் பொன்னம்மாள் திகழ்ந்ததால், குழந்தைகள் இவரை அன்பாக 'பொன்னக்காள்' (Golden Sister) என்று அழைத்தனர்.

நெய்யூரில் பெற்ற மருத்துவ அறிவைக் கொண்டு கிராம மக்களுக்குச் சிகிச்சை அளித்தார். டோனாவூர் ஆசிரமத்தின் உணவுக் கூடம், நர்சரிகள் மற்றும் வரவு-செலவுக் கணக்குகள் அனைத்தையும் மிகச் சிறப்பாகவும், நேர்மையாகவும், எவ்வித வீணடிப்பும் இன்றி நிர்வகித்தார்,. தனது சொந்தத் தேவைகளைவிட ஆசிரமக் குழந்தைகளின் தேவைகளுக்கே அவர் முன்னுரிமை அளித்தார்.

கொடிய நோயும் 'பரலோக சங்கீதமும்' (Her Music):

1913 மார்ச் 28-ஆம் தேதி பொன்னம்மாள் கடுமையான வயிற்று வலியால் துடித்தார். பரிசோதனையில் அவருக்குக் கொடிய புற்றுநோய் (Cancer) இருப்பது உறுதி செய்யப்பட்டது,.

வலியைக் குறைக்க அவருக்குத் தொடர்ந்து மருந்துகள் கொடுக்கப்பட்டன. ஆனால், 1914 கிறிஸ்துமஸ் வாரத்தில் ஒரு நாள் இரவு, அவர் ஒரு விசித்திரமான "இன்னிசையை" (Music) கேட்கத் தொடங்கினார். பத்து அல்லது பதினைந்து பேரின்

குரல்கள் இணைந்து இனிமையாகப் பாடுவது போல அந்தச் சத்தம் அவருக்குக் கேட்டது,. அந்தப் பரலோக சங்கீதம் கேட்கத் தொடங்கிய சில நிமிடங்களிலேயே அவர் தனது மாபெரும் வலியை மறந்து, எவ்வித மருந்துமின்றி அமைதியாகத் தூங்கத் தொடங்கினார்,.

வலிகள் அவரை வாட்டியபோதும் அவர் ஒருநாளும் முறுமுறுக்கவில்லை. இயேசு சிலுவையில் பட்ட பாடுகளையே தியானித்து அமைதி பெற்றார்,.

அமைதியான மரணம்:

இரண்டு ஆண்டுகளுக்கும் மேலாகப் புற்றுநோயின் கொடிய வலியோடு போராடிய பொன்னம்மாள், தனது வேலைகளை முடித்துக்கொண்டு, 1915 ஆகஸ்ட் 26-ஆம் தேதி இரவு அமைதியாக இறைவனடி சேர்ந்தார்,.

அவரது மரணம் டோனாவூர் ஃபெலோஷிப்பிற்கு ஈடு செய்ய முடியாத மாபெரும் பேரிழப்பாக அமைந்தது. அவளது இறுதிச் சடங்கில் எவ்விதத் துயரமும் இன்றிப் 'பரலோக வெற்றியின்' கீதங்கள் பாடப்பட்டன.

பொன்னம்மாளின் ஈடுஇணையற்ற தியாகத்தையும், அர்ப்பணிப்பையும் வருங்கால சந்ததியினர் அறிந்துகொள்ள வேண்டும் என்பதற்காகவே, ஏமி கார்மைக்கேல் அம்மா 1917-ஆம் ஆண்டு (பின்னர் 1924-ல் மறுபதிப்பு) "Ponnamal: Her Story" என்ற முழுமையான நூலை எழுதி வெளியிட்டார்,,. இந்த நூலிற்குப் புகழ்பெற்ற டர்ஹாம் பிஷப்பான ஹாண்ட்லி மௌல் (Handley Moule) அவர்கள் முன்னுரை எழுதியுள்ளது இதன் மற்றொரு சிறப்பாகும்.

மன்னா செல்வகுமார்

125
ஆண்டுகள்

தேவதாசிமுறை ஒழிப்பின் முதல்குரல்

ஏமிக்கார்மைக்கேல்

எழுத்தாளர்: முனைவர் ஜான்சி பால்ராஜ்

தேவதாசிமுறை என்பது பெண்களைத் தெய்வத் தொண்டிற்காக அர்ப்பணிக்கும் ஒரு சமயம் சார்ந்த வழக்கமாகும். இதன்படி, ஏழு, எட்டு வயது முதல் பதினொரு வயது வரையிலான பெண் குழந்தைகள் பொட்டுக்கட்டுதல் என்னும் சடங்கின் மூலம் தெய்வத்திற்கு மனைவியாக அர்ப்பணித்து அக்கோவில்களிலேயே வாழும் வகையில் விடப்பட்டனர். இவ்வாறு அர்ப்பணிக்கப்பட்ட பெண்கள் தேவதாசியர் என்று அழைக்கப்பட்டனர்.

தமிழக தேவதாசிமுறை

ஆரம்ப காலங்களில் தேவதாசியர் தாங்கள் சார்ந்திருந்த கோவில்களில் நடனமாடுதல், பாடல்கள் பாடுதல், கோவிலைச் சுத்தம் செய்தல், பூப்பறித்தல், மாலை கட்டுதல், மூலவிக்கிரகத்திற்கு காற்று வீசுதல் போன்ற புனிதப் பணிகளில் ஈடுபட்டு வந்தனர்.

கி. பி. நான்காம் மற்றும் ஐந்தாம் நூற்றாண்டுகளில் சோழ மன்னனாக ஆட்சி செய்த கோச்செங்கணான் காலத்தில், ஆலய வழிபாட்டில் நடனமும் நடனப் பெண்களும் அறிமுகம் செய்யப்பட்டதாக வரலாற்றுச் சான்றுகள் குறிப்பிடுகின்றன

பல்லவர் காலத்திற்கு முன்பிருந்தே சைவ மற்றும் வைணவக் கோவில்களில் பெண்கள் தேவதாசியராகப் பணியாற்றி வந்துள்ளனர். குறிப்பாக, ஏழாம் நூற்றாண்டிலிருந்து ஒன்பதாம் நூற்றாண்டு வரையிலான பல்லவர்-பாண்டியர் ஆட்சிக்காலம் தேவதாசி முறையின் வளர்ச்சிக்கு மிகவும் சாதகமான காலமாக அமைந்திருந்ததற்கான போதிய ஆதாரங்கள் உள்ளன. அக்காலத்தில் புரோகித வர்க்கம் இம்முறையின் வளர்ச்சிக்கு குறிப்பிடத்தக்க ஆதரவை வழங்கியிருந்தது.

மன்னர்களின் ஆட்சிக்காலத்தில் கோவில்கள் அரசின் நேரடிப் பொறுப்பில் இருந்ததைப் போலவே, தேவதாசியரும் கோவிலின் முக்கிய அங்கமாகக் கருதப்பட்டு அரசர்களின் பாதுகாப்பிலும் பொறுப்பிலும் இருந்தனர். இதன் காரணமாக அவர்கள் சமூகத்தில் சிறப்புமிக்க இடத்தையும் தனித்த மரியாதையையும்

பெற்றிருந்தனர்.

வீழ்ச்சியும் மீட்பும்

பிற்காலத்தில் ஏற்பட்ட ஆட்சி மாற்றங்கள், அந்நியர் படையெடுப்புகள், குறுநில மன்னர்களிடையே நிலவிய அரசியல் குழப்பங்கள் ஆகியவற்றின் விளைவாக, கோவில் நிர்வாகம் மன்னர்களின் நேரடிப் பார்வையிலிருந்து விலகி, கோவில்கள் அமைந்திருந்த ஊர்களின் செல்வாக்கு மிக்க பெரியவர்களின் பொறுப்பிற்கு மாறியது. இந்த மாற்றத்திற்குப் பின்னர், தேவதாசியரின் வாழ்க்கை அப்பெரியவர்களைச் சார்ந்தே அமைய வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்பட்டது. அவர்களது வாழ்வாதாரமும், அன்றாடத் தேவைகளும், பாதுகாப்பும், முழுமையாக அவர்களையே சார்ந்து போனது.

இதன் தொடர்ச்சியாக, ஒருகாலத்தில் தெய்வத்தன்மை வாய்ந்தவர்களாக மதிக்கப்பட்ட அவர்கள், பொதுமக்களின் பார்வையில் பொது மகளிர் என்ற இழிவான நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டனர்.

கி. பி. பதினெட்டாம் நூற்றாண்டில் விஜயநகர ஆட்சி முடிவுக்கு வந்து, ஐரோப்பியரின் வருகை தமிழகத்தில் தொடங்கியபோது, தேவதாசியரின் சமூக நிலை மேலும் சீரழியத் தொடங்கியது.

ஏமி கார்மைக்கேலின் வருகை

இத்தகைய சமூகச் சூழலில்தான், கி. பி. 1895 ஆம் ஆண்டு கிறிஸ்தவ சமயப்பணிக்காக இந்தியாவிற்கு வந்த பெண் மிஷனெரியான ஏமி கார்மைக்கேல், தமிழகத்தில் தனது பணியைத் தொடங்கினார்.

திருநெல்வேலி மாவட்டத்தின் பல்வேறு கிராமங்களில் சமயப்பணியில் ஈடுபட்டிருந்தபோது, பெண்களுக்கு எதிராகச் சமூகத்தில் நிலவிய தேவதாசி முறையின் இழிவான நிலையும், பெண்ணினத்திற்கு எதிரான அதன் கொடுமைகளும் அவரை ஆழமாகப் பாதித்தன.

அந்நேரத்தில், திருநெல்வேலி மாவட்டம் பெருங்குளம் என்ற ஊரிலுள்ள ஒரு கோவிலிலிருந்து தப்பித்து, தன்னிடம் அடைக்கலம் தேடி வந்த தேவதாசிச் சிறுமியான இலட்சுமி என்ற பதினொரு வயது குழந்தையின் வாயிலாக, தேவதாசி முறையின் உண்மையான முகத்தை அவர் நேரடியாக அறிந்தார். அந்தச் சிறுமியின் வாழ்க்கை அனுபவமே, தேவதாசி முறையை ஒழிக்க வேண்டும் என்ற உயரிய இலட்சியத்தை ஏமிகார்மைக்கேலின் வாழ்வின் முக்கிய நோக்கமாக மாற்றியது.

அக்காலச் சமூகத்தில் தேவதாசி முறையின் சீரழிந்த நிலை குறித்து ஓரளவு மக்கள் அறிந்திருந்த போதும் நேர்ச்சை என்ற பெயரில் பெண் குழந்தைகளைத் தெய்வத்திற்கு அர்ப்பணிக்கும் நடைமுறை மட்டும் நிறுத்தப்படவில்லை. இதனை உணர்ந்த ஏமி கார்மைக்கேல், தாம் மேற்கொண்டிருந்த சமயப்பணியுடன் இணைந்து, பெண்களுக்கு எதிரான இத்தகைய சமூகக் கொடுமையை ஒழிக்கும் பணியிலும் முழுமையாக ஈடுபட்டார்.

1901 ஆண்டுமுதல் தன்னிடம் அடைக்கலம் கேட்டு வந்த அச்சிறுமியுடன் டோனாவூரை தலைமையிடமாகக் கொண்டு சமயப் பணி செய்து வந்த மிஷனெரி உவாக்கர் தம்பதியினருடன் சேர்ந்து தனது சமய மற்றும் சமூகப் பணிகளைத் தொடர்ந்தார்.

எதிர்ப்புகளும் வெற்றியும்

ஏமிகார்மைக்கேல், தனது பேச்சுகளாலும், எழுத்துகளாலும் மக்களிடையே தேவதாசி முறைக்கு எதிரான விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தினார். அதேவேளையில், தேவதாசியராக அர்ப்பணிக்கப்படவிருந்த மற்றும் அதிலிருந்து தப்பித்து வந்த பெண் குழந்தைகளை மீட்டெடுத்து, தாம் ஏற்படுத்திய காப்பகத்தில் பாதுகாத்து வளர்த்தார்.

இத்தகைய பணிகள், தேவதாசி முறையால் பயனடைந்து வந்த சிலரிடையே கடும் எதிர்ப்பை உருவாக்கின. ஏமி கார்மைக்கேல் சமயத் துரோகம் செய்கிறார் என்றும், பாரம்பரிய கலாச்சாரத்தைச் சீரழிக்கிறார் என்றும் குற்றம் சாட்டப்பட்டார். அவர் மீது பொய்யான வழக்குகளும் தொடரப்பட்டன. ஆனால், தனது அசைக்க முடியாத துணிச்சலாலும், உண்மையிலிருந்து விலகாத நேர்மையாலும் அவையனைத்தையும் எதிர்கொண்டு வெற்றிப் பெற்றார்.

சமயப்பணிக்காக வந்த ஒரு அயல்நாட்டுப் பெண்ணை, இச்சமூகம் தன்னை சுத்திகரித்துக் கொள்ளும் பணிக்காகப் பயன்படுத்திக் கொண்டது என்றே கூறலாம். தாம் மீட்டெடுத்த பெண்கள், கைவிடப்பட்ட குழந்தைகள் மற்றும் ஆதரவற்றோருக்காக அவர் ஏற்படுத்திய காப்பகம், திருநெல்வேலி மாவட்டம் நாங்குநேரி வட்டத்திலுள்ள டோனாவூரில் இன்றளவும் அவரது மனிதநேயப் பணிகளுக்குச் சாட்சியாகத் திகழ்கிறது.

ஒரு சிறுமியின் கண்ணீரில் தொடங்கிய இம்மீட்புப் பணி, பின்னாளில் தேவதாசி முறைக்கு எதிரான இந்தியாவின் முதல் ஒழுங்கமைந்த சமூக எதிர்ப்பாக உருவெடுத்தது.

தேவதாசிமுறை ஒழிப்பு

தேவதாசி முறையை ஒழிக்கும் போராட்ட வரலாற்றைப் பேசும்போது, டாக்டர் முத்துலட்சுமி ரெட்டி மற்றும் மூவலூர் இராமாமிர்தம் அம்மையார்

போன்றோரின் சட்டப் போராட்டம் மற்றும் சமூகப் போராட்டங்கள் மறுக்க முடியாத மைல்கற்கள்.

ஆனால், அதற்கு சுமார் 25 ஆண்டுகளுக்கு முன்பே, தேவதாசி முறையின் கொடுமையை நேரடியாக எதிர்த்து, அதிலிருந்து சிறுமிகளை மீட்டெடுத்து, எழுத்தாலும் பேச்சாலும் உலகின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்து, ஒழுங்கமைந்த சமூக எதிர்ப்பை உருவாக்கியவர் ஏமி கார்மைக்கேல் என்பதும் அதே அளவுக்கு வரலாற்று உண்மையாகும்.

முதல் குரல்

தேவதாசி முறையின் கொடுமைகளை முதன்முதலில் அவர் தனது Things As They Are (1903) என்ற நூலின் வாயிலாக உலகின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்தார்.

தேவதாசி முறை ஒழிப்பின் சட்டரீதியான வெற்றியைப் பற்றி வரலாறு விரிவாகப் பதிவு செய்துள்ளது. ஆனால், அந்தச் சட்டப் போராட்டத்திற்கு முன்னரே தேவதாசி முறையின் கொடுமையை வெளிப்படுத்தி, சிறுமிகளை மீட்டெடுத்து, சமூக மனசாட்சியை முதன்முதலாகத் தட்டியெழுப்பிய ஏமி கார்மைக்கேலின் பங்களிப்பு, தமிழக சமூக வரலாற்றில் உரிய இடம் பெற வேண்டிய ஒன்றாகும்.

(இதைப்பற்றின முழு விபரங்களை ஆசிரியர் "தேவதாசிமுறை ஒழிப்பில் ஏமிகார்மைக்கேல்" என்ற நூலில் தெளிவாக்கியுள்ளார்)

கோரிக்கைகள்

இவ்வரலாற்று உண்மையை அடிப்படையாகக் கொண்டு, தமிழக அரசின் பள்ளிப் பாடநூல்களிலும், கல்லூரி மற்றும் பல்கலைக்கழகப் பாடத்திட்டங்களிலும் ஏமி கார்மைக்கேலின் சமூகச் சீர்திருத்தப் பணிகள் உரிய முறையில் இடம்பெறச் செய்ய வேண்டும்.

தேவதாசி முறை ஒழிப்பு வரலாறு தொடர்பான ஆய்வுகளை மேற்கொள்ளும் ஆய்வாளர்கள், ஆராய்ச்சி மாணவர்கள், வரலாற்றாசிரியர்கள் ஆகியோர், அவருடைய பங்களிப்பை முதன்மை ஆதாரங்களின் அடிப்படையில் மறுபரிசீலனை செய்து, வரலாற்றில் ஏமிக்கார்மைக்கேல் அம்மையாருக்கு உரிய இடத்தை நிலைநிறுத்த வேண்டும்.

அதேபோன்று, தமிழக அரசும், கல்வி நிறுவனங்களும், சமூக அமைப்புகளும் இணைந்து, டோனாவூரில் அவர் ஆற்றிய மனிதநேயப் பணிகளைப் பாதுகாத்து, ஆவணப்படுத்தி, அடுத்த தலைமுறைக்கு எடுத்துச் செல்லும் முயற்சிகளை மேற்கொள்ள வேண்டும்.

வரலாறு என்பது சட்டம் இயற்றப்பட்ட நாளை மட்டும் நினைவுகூர்வதல்ல; அந்தச் சட்டம் உருவாக விதை போட்ட குரல்களையும் நினைவில் நிறுத்துவதாகும். அந்த வகையில், தேவதாசி முறை ஒழிப்பின் முதல்குரலாக ஒலித்த ஏமிகார்மைக்கேலின் பெயர், தமிழகத்தின் சமூகச் சீர்திருத்த வரலாற்றில் என்றும் நிலைத்திருக்கச் செய்ய வேண்டியது நம் அனைவரின் பொறுப்பாகும்.

நூல் அன்பளிப்பு

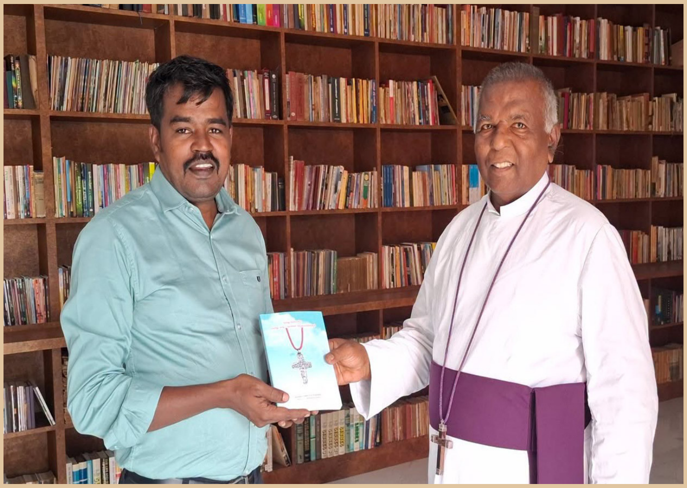

கிறிஸ்தவ வரலாற்றுச் சங்க நூலகம் மற்றும் அருங்காட்சியகத்திற்கு முன்னாள் பேராயர் தம்பதியினரின் நூல்கள் அன்பளிப்பு

சுரண்டையில் செயல்பட்டு வரும் கிறிஸ்தவ வரலாற்றுச் சங்க (CHS) நூலகம் மற்றும் அருங்காட்சியகத்திற்கு இன்று கன்னியாகுமரி திருமண்டலத்தின் முன்னாள் பேராயர் Rt. Rev. Dr. A.R. செல்லையா அவர்கள் வருகை தந்தார்.

அப்போது, பேராயர் அம்மா திருமதி பெல்சியா செல்லையா அவர்கள் எழுதிய "நாவின் அழகு" என்ற நூலையும், Rt. Rev. Dr. A.R. செல்லையா அவர்கள் எழுதிய "நமது மண்ணில் எனது அருட்பணியும் அனுபவங்களும்" என்ற நூலையும் கிறிஸ்தவ வரலாற்றுச் சங்க நூலகத்தின் நிரந்தர சேமிப்பிற்காக அன்புடன் பரிசளித்தார்.

இந்த அரிய நூல்களைப் பெற்றுக்கொண்ட கிறிஸ்தவ வரலாற்றுச் சங்கத்தின் சார்பில் முன்னாள் பேராயர் ஐயா குடும்பத்திற்கு மனமார்ந்த நன்றியும் பாராட்டும் தெரிவிக்கப்பட்டது.

திருச்சபை வரலாறு, ஆன்மீக வாழ்வு மற்றும் ஊழிய அனுபவங்களைப் பதிவு செய்யும் இந்நூல்கள், ஆராய்ச்சியாளர்கள், இறையியல் மாணவர்கள் மற்றும் வருங்கால தலைமுறையினருக்கு பயனுள்ள வரலாற்று ஆவணங்களாக அமையும்.

சண்முகபுரத்திலும் விஜயராம்புரத்திலும் மக்களிடையே ஏற்பட்ட வாழ்வியல் மாற்றங்கள் வேரூன்றிக் கொண்டிருந்தன. மாலை நேரங்களில் வழிபாட்டுக் கூடம் மக்களால் நிரம்பியது. ஆரம்பத்தில் வேடிக்கைப் பார்த்துச் செல்ல வந்து போனவர்களும் நாளடைவில் தொடர்ந்து ஆலயத்திற்கு வரத் தொடங்கினர். சில மாதங்களுக்குள் தெருக்களிலும் கிணற்றடிகளிலும் அதைப் பற்றிய பேச்சு பரவியது.

அன்று நடந்த ஞானஸ்நான நிகழ்வு இரண்டு ஊர்களிலும் நீண்ட நாட்களாகப் பேசப்பட்டது. சிலருக்கு அது புதிய மார்க்கத்தின் மீதான நம்பிக்கையாக இருந்தாலும் அந்த மாற்றம் அதை விரும்பாதவர்களுக்கு ஒருவித அச்சத்தை ஏற்படுத்தியது.

"இப்படியே விட்டால் நம்ம ஊரே மாறிப் போயிரும்," என்று சந்தையில் ஒருவன் வெளிப்படையாகச் சொல்ல, இன்னொருவன் அதை ஆமோதித்துப் பேசினான். அங்கு நின்றிருந்த புதிதாக கிறித்தவனான ஒருவனை சீண்டிப் பார்த்தனர். "ஆமா, உங்க புது ஏசப்பா எப்படி இருக்காவ, அப்பாவையும் அம்மையையும் எவனாவது மாத்துவானாடே. . ?" என்றான் ஒருவன்.

அவன் அதற்கு ஒன்றுமே சொல்லாமல் அங்கிருந்து நகர்ந்து சென்றான். ஆனால் அந்த வார்த்தைகள் அன்று ஊர் முழுக்கப் பேசப்பட்டது. மறுநாள் தாவீதின் செவிக்கும் எட்டியது.

ஆற்றில் தண்ணீர் எடுத்துக் கொண்டிருந்த பெண்களும் "இப்படியே போனா, சாமி குத்தமாகி ஊர் வெளங்காம அழிஞ்சி போவதான் போவுது பாத்துக்கிட்டே இருங்க" என்றும் பேசத் தொடங்கினர்.

அந்தக் குற்றச்சாட்டுகளின் மையத்தில் தாவீது தான் இருந்தான். ஆனாலும் அவன் அதைப்பற்றி எதுவும் சொல்லவில்லை, யாருடனும் வாதம் செய்யவுமில்லை. எதிரில் வந்த அனைவரையும் அன்புடன் வழக்கம்போலவே விசாரித்தான். ஏளனமாகப் பேசியவர்களிடமும் அமைதியாகப் பதிலளித்தான். ஆனாலும் அவனுடைய அமைதியே சிலரது கோபத்தை மேலும் தூண்டியது. "இவன பாருங்க. . . எதுக்கும் அசையவே மாட்டேங்குறான், " என்றனர்.

தாவீது எதைக் குறித்தும் அஞ்சாமல் தன் வழக்கமான பணிகளைத் தொடர்ந்து செய்தான். அவனும் சத்தியநாதனும் அடிக்கடி சுவிசேஷம் அறிவிக்க அண்டை கிராமங்களுக்குப் பயணித்தனர்.

சாத்தான்குளம், உடன்குடி, திசையன்விளை, உவரி, குலசேகரப்பட்டினம், ஆழ்வார்திருநகரி என்று பல கிராமங்களுக்கும் சென்றனர். சில நேரங்களில் நடந்தும், சில நேரங்களில் மாட்டு வண்டியிலும் பயணம் செய்தனர்.

குடிசைகளில் மக்கள் இளைப்பாறும் மாலை நேரங்களில் மக்களுடன் அமர்ந்து இயேசுவைப் பற்றி பேசினர். அவர்களது குடும்ப சூழல்களில் ஏற்பட்ட பிரச்சனைகளுக்காக இறை வேண்டல் செய்து ஆறுதலாக பேசினர்.

பனைமர நிழலில் கூடியிருந்தவர்களோடு நீண்ட நேரம் உரையாடினர். இரவு நேரங்களிலும் எண்ணெய் விளக்கின் மங்கலான வெளிச்சத்தில் வேதாகமத்தை வாசித்து அதன் பொருளை விளக்கினர். அவர்களது போதனைகளை ஏற்றவர்கள் சிறுசிறு கூட்டங்களாக உருவாகினர். இந்த மாற்றங்களைப் பற்றின பேச்சு பாளையங்கோட்டைச் சபையினரையும் எட்டியது. இரண்டு ஊர்களிலும் உருவான குழுக்களைத் தொடர்ந்து கவனிப்பது தாவீதுக்கும் சத்தியநாதனுக்கும் சிரமமாகி வந்தது. எனவே ஆபிரகாம் என்ற உபதேசியார் அவர்களோடு இணைந்து சமயப்பணியாற்ற அனுப்பி வைக்கப்பட்டார். இதனால் மிகுந்த மகிழ்ச்சியடைந்தனர் தாவீதும் சத்தியநாதனும்.

அவர் வந்த நாளில் இரண்டு ஊர்களிலிருந்தும் மக்கள் ஒன்று கூடி அவரை வரவேற்றனர். அங்கிருந்த சபைகளின் பொறுப்பை அவர் ஏற்றுக்கொண்டார். அதன்பிறகு தாவீதும் சத்தியநாதனும் மற்ற பகுதிகளுக்குச் சென்று உபதேசிப்பதற்கு வசதியாகியது. ஆனால் வளர்ச்சி அதிகரித்ததற்கு ஏற்ப எதிர்ப்பும் தீவிரமடைந்தது. "இன்னும் கொஞ்ச நாள் சென்றால் ஊரே மாறிடும். இப்படியே விடப்புடாது" என்று பேசத் தொடங்கினர் சிலர்.

புதிய நம்பிக்கையை ஏற்றவர்களை மீண்டும் பழைய வழக்கங்களுக்குத் திருப்ப முயற்சிகள் நடந்தன. உறவினர்கள் அவர்களுக்கு அழுத்தம் கொடுத்தனர். ஊர்ப் பெரியவர்கள் எச்சரித்தனர். சிலர் மிரட்டினர். ஊரை விட்டு விலக்கி வைக்கும் சமூகவிலக்கைப் பற்றிய பேச்சுகளும் எழுந்தன.

முதலில் தெருக்களில் தோன்றிய அப்பிளவுணர்வு படிப்படியாக மிக விரைவில் வீடுகளுக்குள் நுழைந்தது. ஒரே குடும்பத்தினுள் தந்தை ஒரு பக்கமும் மகன் மறுபக்கமுமாக பிரிந்து நின்றனர். ஒரே வீட்டிற்குள் ஒருவர் கிறித்தவத்திற்கு ஆதரவாகவும் மற்றொருவர் எதிர்ப்பாகவும் மாறியிருந்தனர். ஊர்களுக்குள் ஒருவித குழப்பம் நிலவியது. ஆனாலும் நாளுக்குநாள் கிறித்தவத்தை ஏற்றவர்களின் எண்ணிக்கை அதிகரித்தே வந்தது. அவர்களை வழிநடத்த இன்னும் சிலர் தேவை என்பதை கடிதம் மூலம் தெளிவுபடுத்தினர் இருவரும்.

எனவே ஆபிரகாம் உபதேசியாரைத் தொடர்ந்து தேவசகாயம், மதுரநாயகம், வேதமுத்து ஆகிய உபதேசியார்களையும் அனுப்பி வைத்தனர். அவர்கள் விஜயராமபுரத்தில் தாவீதின் மாமன் வீட்டில் தங்கியிருந்து பணி செய்தனர்.

"சுவிசேஷத்தின் தோட்டம்"

திருநெல்வேலி (Tinnevelly) பகுதி "சுவிசேஷத்தின் தோட்டம்" என்று மிஷனரிகளாலும் வரலாற்று ஆசிரியர்களாலும் மிகவும் அன்போடு அழைக்கப்பட்டதை நீங்கள் அறிவீர்களா? கிளாடியஸ் புக்கானன் (Claudius Buchanan) போன்ற புகழ்பெற்ற கிறிஸ்தவப் பயணி 1806-இல் இப்பகுதிக்கு நேரில் வந்தபோது, இந்த ஆன்மீகத் தோட்டத்தின் மலர்ச்சியைக் கண்டு அகமகிழ்ந்தார்.

திருநெல்வேலி திருச்சபையின் வரலாறு - பகுதி 21
மிஷனின் நிர்வாக மாற்றம் மற்றும் நாசரேத்து மக்களின் விசுவாச வாஞ்சை

முந்தைய பகுதிகளில் திருநெல்வேலி மிஷனை S.P.C.K. எவ்வாறு நிர்வகித்தது என்பதையும், குருவானவர் ஹஃப் ஐயரின் பிரியாவிடையையும் கண்டோம். 1821-ல் ஹஃப் ஐயர் சென்ற பிறகு, சில ஆண்டுகள் திருநெல்வேலியில் ஐரோப்பிய மிஷனரிகள் எவரும் S.P.C.K. சார்பாக இருக்கவில்லை. இந்த இடைப்பட்ட காலத்தில், திருச்சபையின் நிர்வாகம் மாபெரும் திருப்புமுனையைச் சந்தித்தது. அது என்ன என்பதை இந்தப் பகுதியில் காண்போம்.

மாபெரும் நிர்வாக மாற்றம் (S.P.C.K. -யில் இருந்து S.P.G. -க்கு):

1824 ஆம் ஆண்டில் லண்டனில் உள்ள S.P.C.K. சங்கத்தின் பொதுக்குழு ஒரு முக்கியமான முடிவை எடுத்தது. இந்தியாவில் தங்கள் சங்கம் செய்து வரும் சபைப் பராமரிப்பு மற்றும் மிஷனரிப் பணிகளை, S.P.G. - Society for the Propagation of the Gospel in Foreign Parts என்ற அமைப்பிடம் ஒப்படைப்பதாகத் தீர்மானித்தனர்.

இதன் அர்த்தம் S.P.C.K. திருநெல்வேலியைக் கைவிட்டது என்பதல்ல; மாறாக, தங்கள் கவனத்தை முழுவதும் வேதப் புத்தகங்கள், ஜெபப் புத்தகங்கள் அச்சிடுவது மற்றும் பள்ளிகளைப் பராமரிப்பது ஆகியவற்றில் கவனம் செலுத்துவதாகவும், S.P.G. அமைப்பு நேரடியாகச் சபைகளைப் பராமரிக்கும் பொறுப்பை (Pastoral Care) ஏற்கும் என்றும் பிரிக்கப்பட்டது. இதற்காக, 1824 ஜூன் 7-ஆம் தேதி லண்டனில் அதிகாரப்பூர்வமாகத் தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டது.

இந்த மாற்றத்தின் தொடர்ச்சியாக, 1826 ஆம் ஆண்டு மே மாதம் 15-ஆம் தேதி மெட்ராஸ் செயின்ட் ஜார்ஜ் ஆலயத்தில் S.P.G. அமைப்பின் மெட்ராஸ் மாவட்டக் குழுவின் (Madras District Committee - M.D.C.) முதல் கூட்டம் நடைபெற்றது. இதில் மெட்ராஸ் பேராயர் வான் (Archdeacon Vaughan), நீதிபதி சர் ராபர்ட் கோமின், குருவானவர்கள் ராய், ராபின்சன், ராட்லர், ஹாஃப்ரோ மற்றும் முக்கியப் பிரமுகர்கள் உட்பட 23 பேர் கலந்துகொண்டனர்.

இதில் மிகவும் வேதனையான விஷயம் என்னவென்றால், இந்தக் கூட்டம் நடப்பதற்குச் சற்று முன்புதான் (ஏப்ரல் 3, 1826) இந்தியத் திருச்சபையின் மாபெரும் தலைவரான பிஷப் ஹெபர் (Bishop Heber) மரணமடைந்திருந்தார். இது திருச்சபைக்கு ஒரு பேரிடியாக இருந்தாலும், கர்த்தருடைய பணி எந்தச் சூழ்நிலையிலும் நிற்கக்கூடாது என்ற வைராக்கியத்தோடு இந்த அமைப்பை அவர்கள் உருவாக்கினார்கள். திருநெல்வேலியில் உள்ள பள்ளிகளுக்காக மாதம் 40 ரூபாய் மானியம் வழங்க இந்தக் குழு ஒப்புதல்

அளித்தது.

பணியாளர் பற்றாக்குறையும், தஞ்சாவூர் மிஷனரிகளின் கதறலும்:

S.P.G. அமைப்பிற்கு நிர்வாகம் மாறிய போதிலும், திருநெல்வேலியின் நிலைமை உடனடியாகச் சீரடையவில்லை. 1826-ஆம் ஆண்டின் குறிப்பின்படி, திருநெல்வேலியில் ஒரு ஐரோப்பிய மிஷனரி கூட இல்லை; 22 உள்ளூர் உபதேசியர்கள், 15 பள்ளி ஆசிரியர்கள் மட்டுமே இருந்தனர். ஆனால், விசுவாசிகளின் எண்ணிக்கையோ 4,161 ஆக இருந்தது!

இவ்வளவு பெரிய மந்தையை மேய்க்க ஆளில்லாததால், தஞ்சாவூரில் இருந்த மிஷனரிகளான கோல்ஹாஃப் மற்றும் ஸ்பெர்ஷ்னைடர் (Kohlhoff and Sperschneider) ஆகியோர் 1826 ஆகஸ்ட் 29-ஆம் தேதி M.D.C.-க்கு ஒரு அவசரக் கடிதம் எழுதினார்கள். அதில், "திருநெல்வேலி மிஷன் எங்களுக்குப் பெரும் பாரமாக உள்ளது. நிதியினால் அல்ல, ஆவிக்குரிய பணியாளர்களின் பற்றாக்குறையால்தான்! 6,000-க்கும் மேற்பட்ட மக்களும் 70 சபைகளும் உள்ள ஒரு மாவட்டத்தில் வெறும் 3 உள்ளூர் குருவானவர்கள் மட்டுமே உள்ளனர். உடனடியாகத் தகுதியானவர்களைக் குருவானவராக அபிஷேகம் செய்ய எங்களுக்கு அனுமதி தாருங்கள்" என்று மன்றாடினர்.

கல்வியின் மந்தநிலையும் பள்ளிகளின் வரவு-செலவும் (1828):

1828-ஆம் ஆண்டின் இறுதியில் திருநெல்வேலிப் பள்ளிகள் குறித்த அறிக்கை M.D.C.-யிடம் சமர்ப்பிக்கப்பட்டது. அதில் இருந்த நிர்வாகக் கணக்குகள் அக்காலகட்டத்தின் உண்மை நிலையைப் படம்பிடித்துக் காட்டுகின்றன. அப்போது மொத்தம் 15 பள்ளிகள் செயல்பட்டன (பாளையங்கோட்டை, பற்பநாதபுரம், நாசரேத், சாயர்புரம், முதலூர், இடையன்குடி உள்ளிட்டவை).

- பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கு மாதம் 3 ரூபாய் முதல் 7 ரூபாய் வரை சம்பளம் வழங்கப்பட்டது (உதாரணமாக, ஜெருசலேம் பள்ளி ஆசிரியர் பாக்கியநாதப் பிள்ளைக்கு 7 ரூபாயும், சாயர்புரம் ஆசிரியர் சவரிமுத்துவுக்கு 5 ரூபாயும்).
- இந்த 15 பள்ளிகளிலும் மொத்தம் படித்த மாணவர்களின் எண்ணிக்கை வெறும் 279 மட்டுமே. இதில் கிறிஸ்தவக் குழந்தைகள் 183 பேர்தான்.
- இதில் மிகவும் அதிர்ச்சியான தகவல் என்னவென்றால், இந்த 279 மாணவர்களில் வெறும் 6 பேர் மட்டுமே பெண் பிள்ளைகள்! (பாளையங்கோட்டையில்-2, பூவாணியில்-1, கிறாக்காரந்தட்டில்-1, பற்பநாதபுரத்தில்-1, மீதம் 1). அதுவும் மிஷனரி ஏஜெண்டுகளின் மகள்களாகவே அவர்கள் இருந்திருக்கக் கூடும்.

நாசரேத்து மக்களின் விசுவாச வாஞ்சை (1829):

ஒருபுறம் வறுமை, மறுபுறம் சரியான மேய்ப்பன் இல்லாத தவிப்பு. இத்தனைக்கும் மத்தியில் நாசரேத்து மக்கள் செய்த ஒரு காரியம், S.P.G. கமிட்டியையே ஆச்சரியத்தில் ஆழ்த்தியது. நாசரேத்தில் உள்ள சிறிய ஓலைக்குடிசை ஆலயம், 500-க்கும் மேற்பட்ட விசுவாசிகள் ஆராதிக்கப் போதவில்லை. பலர் ஆலயத்திற்கு வெளியே வெயிலில் நின்றே தேவ வார்த்தையைக் கேட்க வேண்டிய நிலை இருந்தது. எனவே, ஒரு பெரிய, உறுதியான தேவாலயத்தைக் கட்ட விரும்பிய நாசரேத்து மக்கள், C.M.S. மிஷனரிகளான ரேனியஸ் மற்றும் ஷ்மிட் ஐயர்களின் மூலம் ஒரு கோரிக்கை மனுவை M.D.C.-க்கு அனுப்பினார்கள்.

அந்தக் கடிதத்தில் (பிப்ரவரி 1829) நாசரேத்து மக்கள் (யேசடியான் முக்கண்டன், வேதமுத்து முக்கண்டன், ஞானக்கண்ணு முக்கண்டன் ஆகியோர் கையொப்பமிட்டு) இவ்வாறு எழுதியிருந்தனர்: "புதிய ஆலயம் கட்ட 1,500 ரூபாய் தேவைப்படுகிறது. வறுமையில் வாடும் நாங்கள், எங்கள் மாமிசத் தேவைகளைச் சுருக்கிக்கொண்டு, கர்த்தருடைய மகிமைக்காக எங்களால் முடிந்த 350 ரூபாயைச் சேகரித்துள்ளோம். மீதமுள்ள தொகையைச் சங்கம் எங்களுக்கு வழங்கி உதவ வேண்டும்."

ஏழைக் கிறிஸ்தவர்கள் தங்கள் பசியைப் பொறுத்துக்கொண்டு ஆலயத்துக்காக 350 ரூபாய் சேர்த்ததைக் கண்ட கமிட்டியினர், நெகிழ்ந்துபோய் அவர்களுக்கு மீதிப் பணத்தை வழங்க ஒப்புதல் அளித்தனர்.

டேவிட் ரோசன் ஐயரின் நியமனம் (1829):

இப்படிப்பட்ட உற்சாகமான விசுவாசிகளைக் கொண்ட திருநெல்வேலி மிஷனுக்கு ஒரு நிரந்தர ஐரோப்பிய மிஷனரி அவசியம் என்பதை M.D.C. முழுமையாக உணர்ந்தது. ஜூலை 23, 1829-ல் நடந்த கூட்டத்தில், "திருநெல்வேலிக்கு ஒரு ஐரோப்பிய மிஷனரியை அனுப்புவது மிஷனுக்கு மிகவும் அவசியமானது" என்று தீர்மானித்தனர். அதன்படி, டேனிஷ் நாட்டைச் சேர்ந்த அருள்திரு.

டேவிட் ரோசன் (Rev. David Rosen) அவர்களைத் திருநெல்வேலிக்கு நியமித்தனர். குறிப்பாக நாசரேத்து ஆலயப் பணிகளை மேற்பார்வையிடும் பொறுப்பும் அவருக்கு வழங்கப்பட்டது. அவர் 1829-ஆம் ஆண்டின் இறுதியில் திருநெல்வேலியை வந்தடைந்தார்.

பிரியமானவர்களே, மிஷனரிகள் இல்லாத காலம், நிர்வாக மாற்றங்கள், வெறும் 3 உள்ளூர் குருவானவர்களை வைத்து 70 கிராமங்களை நிர்வகிக்க வேண்டிய நெருக்கடி-இத்தனை தடைகள் வந்தாலும், நாசரேத்து மக்களின் விசுவாசம் மட்டும் குறையவே இல்லை. "சாப்பிடக் கஷ்டப்பட்டாலும் பரவாயில்லை, என் தேவனுக்கு ஒரு பெரிய ஆலயம் கட்டியே தீருவோம்" என்று அவர்கள் தங்கள் ஏழ்மையிலும் 350 ரூபாயைச் சேர்த்து வைத்த அந்த வைராக்கியம் தான் திருச்சபைகள் வளர்ந்து பெருக காரணமாக அமைந்தது.

இன்று கோடிக் கணக்கில் நிதிகள் இருந்தாலும், நிர்வாகக் கமிட்டிகளில் நடக்கும் சச்சரவுகளினால் ஆவிக்குரிய பணிகள் எத்தனை இடங்களில் முடங்கிக் கிடக்கின்றன? அன்று எந்த அமைப்பாக இருந்தாலும், கர்த்தருடைய பணி நடக்க வேண்டும் என்று லண்டனில் இருந்து மெட்ராஸ் வரை ஒன்றாக இணைந்து செயல்பட்டனர். அந்த அர்ப்பணிப்பும், ஒருமனமும் திருச்சபைகளிலும், நிர்வாகங்களிலும் தேவை.

வரலாற்றின் பக்கங்களிலிருந்து மீண்டும் கர்த்தருடைய ஆவியானவர் நம்மோடு பேசுவாராக!

தொடர்ந்து பயணிப்போம்...

தமிழிசைத் தந்தை ஆபிரகாம் பண்டிதர் பிறந்தநாள் வாழ்த்துச் செய்தி

"தமிழுக்கும் அமுதென்று பேர் - அந்தத்
தமிழ் இன்பத் தமிழ் எங்கள் உயிருக்கு நேர்"

பாவேந்தரின் வரிகளுக்கு இலக்கணமாகத் திகழ்ந்தவர், தமிழிசை உலகின் நீண்ட இருளைக் கிழித்து வெளிவந்த முழுமதி, மாமனிதர் ஆபிரகாம் பண்டிதர் (ஆகஸ்ட் 2, 1859). அவரது பிறந்தநாளான இன்று, கிறிஸ்தவ வரலாற்றுச் சங்கத்தின் சார்பாக அவரது அரும்பணிகளைப் போற்றிப் பெருமிதம் கொள்கிறோம். தென்காசி மாவட்டம் சாம்பவர் வடகரையில் பிறந்து, தஞ்சையைத் தனது கர்மபூமியாகக் கொண்டு, இசை, மருத்துவம், விவசாயம், வானியல், அச்சுக்கலை எனத் தொட்ட துறைகளில் எல்லாம் முத்திரை பதித்தவர் பண்டிதர்.

அவரது ஆளுமையின் சிறப்பம்சங்கள்:

1. **தமிழிசைப் பேழை:** சில நூற்றாண்டுகளாக மறைக்கப்பட்டிருந்த தமிழிசையின் வேர்களைத் தேடி எடுத்து, 'கருணாமிர்த சாகரம்' என்னும் இசைப் பேராய்வுப் பெட்டகத்தை உலகுக்குத் தந்தவர்.
2. **பக்திப் பணி:** "மங்களம் செழிக்கக் கிருபையருளும்", "கண்டேன் என் கண்குளிர" போன்ற காலத்தால் அழியாத கிறிஸ்தவக் கீர்த்தனைகளைத் தமிழில் இயற்றி, திருச்சபை ஆராதனைகளில் தமிழ் மணம் கமழச் செய்தவர்.
3. **மருத்துவ மேதை:** சித்த மருத்துவத்தில் 'கருணானந்தர் சஞ்சீவி மருந்துகள்' மூலம் உலகெங்கும் உள்ள மக்களின் பிணி தீர்த்தவர்.
4. **விவசாய விஞ்ஞானி:** 'ராஜா கரும்பு' போன்ற புதிய ரகங்களைக் கண்டறிந்து, தரிசு நிலத்தைச் சோலைவனமாக்கிய (கருணானந்தபுரம்) சாதனையாளர்.

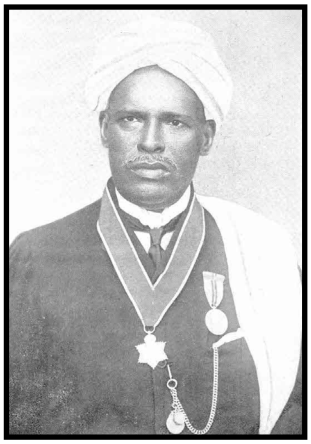

தனது அறிவாற்றலையும், செல்வத்தையும் தன் நலத்திற்காகப் பயன்படுத்தாமல், தமிழ் வளர்ச்சிக்காகவும், சமூக மேம்பாட்டிற்காகவும் அர்ப்பணித்தவர் அவர். பரோடா அகில இந்திய இசை மாநாட்டில் 24 சுருதிகளைப் பற்றி அவர் முன்வைத்த அறிவியல் பூர்வமான விளக்கங்கள் இன்றும் இசை உலகிற்கு வழிகாட்டியாக உள்ளன.

இந்தச் சிறப்புமிக்க நாளில், கிறிஸ்தவ வரலாற்றுச் சங்கம் ஆபிரகாம் பண்டிதரின் விழுமியங்களைப் போற்றி, அவர் விட்டுச் சென்ற தமிழ்ப்பணியையும், ஆன்மீகப் பணியையும் அடுத்த தலைமுறைக்குக் கொண்டு செல்ல உறுதி ஏற்கிறது.

"விதைத்தவன் உறங்கினாலும் விதைகள் உறங்குவதில்லை" - பண்டிதரின் புகழ் தமிழுள்ளவரை நிலைத்து நிற்கும்!

அருங்காட்சியகத்திற்கு சிறப்பு விருந்தினர்கள் வருகை

இன்று(02.08.2026) மாலை சுரண்டையில் அமைந்துள்ள கிறிஸ்தவ வரலாற்றுச் சங்க நூலகம் மற்றும் அருங்காட்சியகத்திற்கு, தென்னிந்திய திருச்சபை திருநெல்வேலி திருமண்டலப் பேராயர் Rt. Rev. A.R.G.S.T. பர்னபாஸ் ஐயா அவர்கள், திருமதி ஜாய் அம்மா அவர்களுடன் சிறப்பு விருந்தினராக வருகை தந்தார்.

அவர்களுடன் வடக்கு சபை மன்றத் தலைவர் அருள்திரு. A. ஜெபரத்தினம், அருள்திரு. ஜான்சன், பேராயரின் Chaplain அருள்திரு. பொன்ராஜ், அருள்திரு. ஜெப சோபித ராஜா மற்றும் குருவானவர்கள் வருகை தந்தனர்.

மேலும் கிறிஸ்தவ வரலாற்றுச் சங்க உறுப்பினர்களான திரு. A.S.A.R. பாலச்சந்திரன், திரு. T.T.V. சந்திரசேகரன், திரு. பன்னீர் செல்வம், திரு. ஜெபசீலன், திரு. தர்மம், திரு. மார்ட்டின், IMS ஊழியர் திரு. ஜேசுதுரை, உபதேசிமார்கள் மற்றும் சபை உறுப்பினர்கள் பலரும் கலந்து கொண்டனர்.

நூலகம் மற்றும் அருங்காட்சியகத்தில் பாதுகாக்கப்பட்டு வரும் அரிய கிறிஸ்தவ வரலாற்று நூல்கள், ஆவணங்கள் மற்றும் வரலாற்றுச் சுவடுகளை விருந்தினர்கள் பார்வையிட்டனர்.

வருகை தந்து எங்களது வரலாற்றுப் பாதுகாப்புப் பணியை ஊக்கப்படுத்திய பேராயர் ஐயா அவர்களுக்கும், திருமதி ஜாய் அம்மா அவர்களுக்கும் மற்றும் உடன் வருகை தந்த அனைவருக்கும் கிறிஸ்தவ வரலாற்றுச் சங்கத்தின் சார்பில் மனமார்ந்த நன்றிகளைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

கிறிஸ்தவ வரலாற்றுச் சங்க நூலகம் & அருங்காட்சியகம்

கிரஹாம் ஒயிட்ஃபீல்ட் ஹவுட்டன்

கல்லாதவர் கல்வியாளரானார்

அருள்திரு முனைவர் ச. இராஜசேகரன்

"உன் வேலையே உன்னை யார் என்று காட்டிக்கொடுக்கிறது" (your work is you) என்பது கிரஹாமுடைய கூற்று. 'இலட்சியமுடையோர் இலக்கையடைவர்' என்னும் உண்மை கிரஹாம் வாழ்வும் ஊழியமும் நமக்கு கற்றுக்கொடுக்கும் பாடம். வாழ்வின் இலக்கை வெகுசிலரே சிறுவயதில் தீர்மானிப்பர் அவர்களிலும் வெகுசிலரே இலக்கை அடைவர். அவர்களில் ஒருவராக கிரஹாம் இருக்கிறார். ஒரு விவசாயின் மகனாகப் பிறந்து தகப்பனைப் போல விவசாய செல்வந்தராக வேண்டும் என்னும் இலட்சிய கனவிற்கு தன் கல்வி ஒரு தடையாக இருக்கக் கூடாது என்பதற்காக தனது 15 வயதிலேயே கற்றது போதும் என்று கல்விக்கு முற்றுப்புள்ளி வைத்தார். தரிசனத்தை நிறைவேற்றுகிறதற்கு கல்வி பெரும்பங்காற்றுவதை அறியாத கிரஹாமை கடவுள் கல்வியின் அவசியத்தை உணர்த்தும்படியாக மாத்திரமல்ல ஒரு தலைசிறந்த, உலகத்தரம் வாய்ந்த கல்வியாளராக மாற்ற சித்தம் கொண்டிருந்ததை அவர் அறியாதிருந்தார். எளிதாக கடவுள் தன் அறிவை நமக்குள் புகுத்த நமது அறியாமை அவருக்கு மூலதனமாகிறது. 'விவசாயப்பணியை விட்டுவிட்டு என் பின்னே வா' என்கிற தெய்வீக அழைப்பிற்கு இணங்கி வந்தவருடைய வாழ்வில் கடவுள் எவ்வாறு விவசாயம் செய்தார் என்றும், அவர் விவசாயம் செய்த விளைநிலம் எத்தனை உவர் நிலங்களை விளைநிலங்களாக மாற்றியதுடன் விளைநிலங்களின் விரிவாக்கத்திற்காக கடவுள் வேலை செய்தார் என்றும் அதனால் அவர் கிரஹாம் வாழ்வில் என்னவாக இருக்கிறார் என்பதை கற்பிக்கும் கட்டுரையே இக்கட்டுரை.

விளையும் பயிர் முளையிலேயே தெரியும்

1937ம் ஆண்டு செப்டம்பர் மாதம் 22ம் தேதி நியூசிலாந்தில் உள்ள வடக்கு பால்மெர்சனில் Clarence Noel and Francis Winnifred (Pratt) Houghton ஆகியோருக்கு பிள்ளையாகப் பிறந்தார். அவருடைய தகப்பன் ஒரு விவசாயி. கிரஹாம் இளம் வாலிப பருவத்தில் பள்ளி முடிந்து வீட்டிற்கு வந்ததும் பால் பண்ணையில் பால் கறப்பது, மாடுகளையும் பண்ணையையும் சுத்தம் செய்வது, பன்றிகளுக்கு உணவளிப்பது, விளைச்சல்களை சந்தைக்கு கொண்டுபோய் விற்பது போன்ற வேலைகளை அவருடைய திராணிக்கு மிஞ்சி அப்பாவுக்கு உதவியாக செய்தார். தான் ஒரு வெற்றியுள்ள விவசாயியாக எதிர்காலத்தில் உருவாகவேண்டும் என்று ஆசைப்பட்டார். அதற்கு கல்வி ஒரு தடையாக இருக்கக்கூடாது என்பதற்காக தனது 15ம் வயதிலேயே கல்வியை விட்டுவிட்டு முழுநேரமாக மாட்டுப்பண்ணையில் பால் கறப்பதும் அதை விற்பதுமாக ஆரம்பித்த கிரஹாம் அவரது 18வது வயதில் சொந்தமாகவே ஒரு மாட்டுப்பண்ணை ஆரம்பித்து அதனுடன் விவசாயத்தை வெற்றிகரமாக செய்துவந்தார். வியாபாரத்தில் வெற்றியடைந்த அவரது 22வது வயதில் பொருளாதார தன்னிறைவுப்பெற்றார். அவருடைய இலக்கை அடையும் பாதையில் சென்றுகொண்டிருந்தார்.

விவசாயத்தை விட்டு வா

ஒரு நல்ல கிறிஸ்தவராக வெளிநாட்டு மிஷனரி ஊழியத்தை பொருளாதாரத்தால் தனிநபராகத் தாங்கினார். ஒரு விசுவாசி என்ன செய்யவேண்டுமோ அதை திறம்பட செய்தார். ஆனாலும் கிரஹாம்

பாதையில் கடவுள் குறுக்கிட்டார். 1959ல் அவருடைய பண்ணைக்கு அருகில் உள்ள ஒரு திருச்சபையில் நடைபெற்ற வாலிபர் முகாமில் திரையிடப்பட்ட 'அடையாத இலக்கு' (the unfinished task) என்ற திரைப்படத்தை பார்த்தார். அந்த திரைப்படத்தின் செய்தி கிரஹாமின் இதயத்தைத் தொட்டது, கடவுள் அவரோடு 'கிரஹாம், கிறிஸ்துவை பின்பற்ற உன் வாழ்வை ஒப்புக்கொடு. நீ உன் பண்ணையை விட்டுவிட்டு என்னை பின்பற்றி வா' என்று கடவுள் அவருடன் பேசுவதை உணர்ந்தார். இவ்வுணர்வை அவருடைய பெற்றோர்களும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனாலும் அதை உறுதிசெய்யமுடியாதவராய் இருந்தார். இப்போது கடவுள் வழிநடத்தும் பாதையில் கொண்டு செல்லும் தேசத்திற்கு நான் செல்வேன் என்று ஒப்புக்கொடுத்தார்.

விளைவதற்கு ஏற்ற விதை விதைத்தல்

ஊழியத்தை யார் வேண்டுமானாலும் செய்யலாம் ஆனால் எப்படிவேண்டுமானாலும் செய்துவிடமுடியாது. அதற்கான பிரத்தியேக கல்வியும் அனுபவமும் வேண்டும். கிரஹாம் தனது ஊழியத்தை செவ்வனே செய்வதற்கு ஏற்ப வேதாகமக் கல்லூரி ஒன்றில் டிப்ளமோ படிப்பை படித்துமுடித்தார். Oriental Missionary Society International என்ற நிறுவனத்தின் சார்பாக 2 ஆண்டுகள் ஒப்பந்த ஊழியமாக 1965ல் இந்தியா வந்தார். அவருக்கு வெள்ளிக்கிழமை முதல் ஞாயிறு வரை சென்னையில் உள்ள திருச்சபைகளை சந்தித்து பிரசங்கிக்கும் பணி கொடுக்கப்பட்டிருந்தது. இந்தியாவில் திருச்சபை தலைவர்கள் அருட்பணி தலைவர்கள் உருவாகவேண்டிய அவசியத்தை உணர்ந்தார். ஆனால் அதற்கு தற்போதுள்ள தனது கல்வித்தகுதி போதாது என உணர்ந்த ஹவுட்டன் University of California, Los Angeles ல் முறையாக B.A., M.A., படிப்பில் இந்திய அரசியல் மற்றும் கலாச்சார வரலாறு என்னும் ஆய்வுகட்டுரை எழுதினார், சென்னையில் உள்ள சீர்த்திருத்த சபையின் வரலாற்றை ஆய்வு செய்து PhD படித்து முடித்து இந்தியாவிற்கு 1973ல் சென்னைக்குத் திரும்பினார். அவர் மெட்ராஸ் பைபிள் செமினரியின் முதல்வராக பொறுப்பேற்றார். ஆனால் அவர் இறையியல் படிக்காததால் அவரால் கல்லூரியில் போதிக்கமுடியவில்லை ஆகவே அவர் யூனியன் பிப்ளிக்கல் காலேஜில் தொலைதூர கல்வித்துறையில் B.D படித்தார். போதிப்பவர்கள் முதலாவது போதிக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும் என்னும் விதிமுறைகளை பின்பற்றியதால்தான் கல்லாதவராக இருந்த ஹவுட்டனை கல்வியாளராக மாறினார். கற்றவர்களுக்கு கற்பிக்கும் அதிகாரம் உள்ளது.

விதைக்கும் விதைக்கும் விவாகம்

ஆன்ட்ரு மெக்டீர்மிட் என்னும் அமெரிக்க மிஷனரி வடஇந்தியாவில் லக்னோவிலும் பெங்களூரிலும் அசெம்பி ஆஃப் காட் திருச்சபையின் மிஷனரிகளாகவும், சதர்ந் ஏசியா பைபிள் காலேஜில் 25 ஆண்டுகளாக இந்தியாவில் ஊழியம் செய்தார்கள். அவர்களின் புதல்வி கேரல் ஆன் சிறு பருவத்திலேயே பெற்றோருடன் இந்தியாவிற்கு வந்தார். ஹிந்தி மொழி சரளமாகப் பேசக்கூடியவரும் ஊழியத்தில் வாஞ்சையுள்ளவருமான கேரல் ஆன் அவர்களை 1968 ஆகஸ்ட் மாதம் 24ம் தேதி அன்று இந்திய கலாச்சார முறைப்படி ஹவுட்டன் திருமணம் செய்துகொண்டார். தம்பதிகளாக 54 ஆண்டுகள் ஊழியம் செய்திருக்கிறார்கள். தரிசனப்பகிர்வும், தள்ளாடும் போது தாங்கிக்கொள்ளும் தோழமையும், ஒன்றிணைந்த விசுவாசமும் இசைந்த பங்களிப்பும் அவர்களுடைய ஊழியம் பல்வேறு நல் விளைவுகளை ஏற்படுத்தியது.

விதை விளைவித்த விளைச்சல்கள்

கடவுள் விதைதரும் விதைகளை உண்டாக்கினார். நல்ல விதைகள் அமோக விளைச்சலை விளைவிக்கும். இந்திய கலாச்சாரம் பற்றிய அறிவு மற்றும் தமிழ் மொழிப்புலமை போன்ற சிறப்பம்சங்கள் அவர்களுடைய மிஷனரிப்பணியை துரிதமாகவும், தெளிவாகவும் தரத்துடனும் செய்துமுடிக்க உதவியாக இருந்தது. ஓரியன்டல் மிஷனரி சொசைட்டி இன்டர்நேஷனல் மற்றும் இந்திய சுவிசேஷ திருச்சபை அத்துடன் எவ்ரி கிரியேச்சர் க்ரூசேட் நிறுவனங்களுடன் மெட்ராஸ் பைபிள் செமினரி ஊழியத்தையும் சேர்த்து நான்குமுனை ஊழியங்களை ஒருங்கிணைத்து செய்தார். அவர் ஆற்றிய ஊழியம் ஏதும் பலனில்லாமல் போகவில்லை.

வேதாகமக் கல்லூரியில் பேராசிரியராகவும் அத்துடன் அக்கல்லூரியின் வளர்ச்சிக்குத் தேவையான கட்டிடங்கள் கட்டுவதற்கான பொருளாதாரத்தையும் திரட்டினார். இந்திய சுவிசேஷத் திருச்சபையில் போதகராகவும், எவ்ரி கிரியேச்சர் குருசேட் ஊழியத்தின் பொறுப்பாளராகவும் சுவிசேஷகராகவும், ஓரியன்டல் மிஷனரி சொசைட்டி இன்டர்நேஷனல் மிஷனரியாகவும் ஊழியம் செய்தார். ஹவுட்டன் ஏறக்குறை 20 ஆண்டுகள் குடும்பமாக சென்னையில் ஊழியம் செய்தார்கள்.

விளைச்சல் 1: South Asia Institute for Advanced Christian Study (SAIACS)

சென்னையில் ஊழியம் செய்தபோது கடவுளின் தொடர் தலையீட்டால் இந்தியாவிற்கு பெரும்பாலான அருட்பணி மற்றும் திருச்சபை தலைவர்கள் தேவை என்பதை உணர்ந்தார். நடுத்தர வகுப்பு மக்களையும் உயர் ஜாதி வகுப்பினரையும் நற்செய்தியால் சந்திக்கப் போதுமான உயர்பட்டப் படிப்பு கல்லூரி ஒன்று அவசியம் என்பதையும் உணர்ந்தார். அக்கல்லூரி மேற்கத்திய தரம் மற்றும் வடிவத்துடன் அமைக்கப்படவேண்டும் என்றும் ஆசைப்பட்டார். மேற்கத்திய நாடுகளுக்கு சென்று கல்வி கற்பது அதிகப்படியான செலவு ஆனால் அதே தரத்தை இங்கேயே கொடுக்கவேண்டும் என்ற ஆசையின் நிறைவேற்றமாக உருவானதுதான் SAIACS காலேஜ். இளங்கலை படித்துமுடித்தவர்கள் ஸ்தல திருச்சபை மற்றும் ஊழிய நிறுவனங்களின் தலைவர்கள் 'சிறப்புகளில் இன்னும் சிறப்பாக' (the very best of the best - 'very cream of the crop' மேல் மட்ட தரம் வாய்ந்தவர்களாகவும், பெருமளவில் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தவும் 21ம் நூற்றாண்டின் சவால்களை சந்திக்கக்கூடிய மாணவர்களை உருவாக்க தெற்காசியாவிலேயே தனிச்சிறப்பான ஒரு அருட்பணி மற்றும் இறையியல் கல்லூரியாகவும் உருவாக்கவேண்டும் என்று தீர்மானித்தார்.

1981ல் ஹவுட்டனும் அவருடைய மனைவியும் இந்த தரிசனத்தைக்குறித்து நியூசிலாந்து நண்பர்களுடன் பகிர்ந்துகொண்டனர். அவர்களும் அருட்பணிக்கென ஒரு அருட்பணியில் கல்வியை M.Th என்னும் நிலையில் 1982 ஜூன் மாதத்தில் பல்வேறு வீடுகளில் வகுப்புகள் ஆரம்பமானது. 1987ம் ஆண்டு வடக்கு பெங்களூரில் கோத்தனூர் என்னும் இடத்தில் பாலைவனம் போல காட்சியளித்த 11.5 ஏக்கர் நிலம் வாங்கப்பட்டு 1996ம் ஆண்டு SAIACS கல்லூரி தற்போதைய முழுவடிவம் பெற்றது. தற்போது கல்லூரி வளாகம் சோலைவனம் போல் பசுமையான புல்வெளி நிறைந்ததாகவும் மரங்கள் செடி மற்றும் கொடிகள் நிறைந்த தோட்டமாகவும் காட்சியளிக்கிறது. ஒவ்வொரு மாணவர்களுக்குமான தனித்தனி தங்கும் அறைகள், மாணவர்கள் ஆசிரியர்கள் பணியாளர்கள் என எந்த பாகுபாடின்றி அனைவரும் ஒன்றாக அமர்ந்து உணவருந்துவதற்கு ஏதுவாக எப்போதும் இயற்கையாகவே குளிர்ச்சியாக இருக்கும் வகையில் அமைக்கப்பட்ட டைனிங்ஹால் இக்கல்லூரியின் சிறப்புகளில் ஒன்றாகும்.

மேற்கத்திய கலாச்சாரத்திற்கு இணையான வகுப்பறைகள் மற்றும் நூலகம், எங்கும் ஒரே தண்ணீர் வசதி என ஒரு குட்டி பரலோகத்தையே காணக்கூடியதாக இருப்பதை அங்கு சென்றால்தான் தெரியும். ஆக்ஸ்ஃபோர்ட் மற்றும் ஹார்வர்ட் பல்கலைக்கழகங்கள் போல இந்திய திருச்சபைக்கும் கல்லூரிகள் இருக்கவேண்டும் என்னும் ஹவுட்டனின் கனவு SAIACS மூலம் நிறைவேற்றப்பட்டது. மைசூர் பல்கலைக்கழகம் இக்கல்லூரியை முனைவர் பட்டத்திற்கான ஆய்வுநிறுவனமாக அங்கீகரித்திருக்கிறது. இக்கல்லூரியில் பயின்ற அநேகர் இந்தியா மற்றும் பல உலக நாடுகளில் திருச்சபை தலைவர்களாகவும், அருட்பணி இயக்கங்களின் தலைவர்களாகவும் கடவுளுக்கு மகிமையாக ஊழியம் செய்துவருகிறார்கள். இக்கல்லூரியில் பயின்றதன் பெருமைக்குரிய பலரை நான் அறிவேன். கே. இராஜேந்திரன் ஐ.எம்.ஏ யின் முன்னாள் பொதுக்காரியதரிசியாக உலக அளவில் அறியப்பட்டவர். நண்பர் சுவிசேஷ ஜெபக்குழுவில் அநேகர் இங்கு தங்களுடைய முதுகலை மற்றும் முனைவர் பட்டங்களை அருட்பணியியலில் தேர்ச்சி பெற்றிருக்கிறார்கள். அநேகருடைய முனைவர் பட்ட ஆய்வுப் புத்தகங்களையும் இறையியல், அருட்பணியியல் போன்ற பல்வேறு தலைப்புகளில் பல புத்தகங்கள் SAIACS கல்லூரி வெளியிட்டிருக்கிறது. 2004 வரை ஹவுட்டனே இக்கல்லூரியின் நிறுவனரும் முதல்வருமாக

இருந்து உலகத்தரம் பெற்ற கல்லூரியாக உயர்த்தினார். உலகின் பல்வேறு நாடுகளிலிருந்து இங்கு வந்து அருட்பணியியல் பயில்கின்றனர். இந்த கல்லூரியில் பயின்று வெளியே வருபவர்களை உலகின் பல்வேறு நாடுகளிலும் இந்தியாவிலும் உள்ள திருச்சபைகள் மற்றும் அருட்பணி நிறுவனங்கள் தரமுள்ள அருட்பணியாளர்களாக ஏற்றுக்கொள்கின்றனர்.

விளைச்சல் 2: Caleb Institute

கடினமாக உழைத்து பெரிய இறையியல் மற்றும் அருட்பணியில் கல்லூரியை நிறுவி அதை வளர்த்தப்பின்பு ஓய்வு எடுக்கும் வேளையில் ஹவுட்டனுக்கு இக்கல்லூரியைப் போன்றே வடஇந்தியாவிலும் ஒரு கல்லூரியை நிறுவவேண்டும் என்று பாரம் கொண்டார். இருப்பவனிடம் இன்னும் கேட்கப்படும் என்றார்போல இன்னும் இவரிடம் இருக்கிறது என்பதை கடவுள் அறிந்து அவருக்கு அடுத்த பணியைக் கொடுத்தார். அதன் விளைவாக உருவாக்கப்பட்டதே காலேப் இன்ஸ்டிடியூட் ஆகும். தனது தரிசனத்தை அவருடைய நீண்டகால நண்பரான ரிச்சர்ட் ஹவுல் அவர்களிடம் பகிர்ந்துகொள்ள அதே தரிசனத்தையும் பாரத்தையும் அவரும் பகிர்ந்துகொள்ள தரிசனங்கள் இணைந்தன, தரிசனக்காரர்கள்

இணைந்தார்கள், தரிசனத்தை நிறைவேற்றும் இறைப் பங்காளர்களும் இணைந்தனர். 2010ம் ஆண்டு மே மாதம் 4ம் தேதி ரிச்சர்ட் ஹவுல் தனது தரிசனத்தை பகிர்ந்துகொண்டதும் ஹவுட்டன் அவரது மனைவியும் ஜெபித்து அவர்களுடைய நண்பர்களிடம் பகிர்ந்துகொண்டனர். பலருடைய உதவியால் டெல்லி அருகில் காலேப் இன்ஸ்டிடியூட்டிற்கான நிலம் வாங்கப்பட்டு 2016ம் ஆண்டு ஜூலை 14ம் தேதி முதல் கல்லூரி செயல்பட ஆரம்பித்து இன்று இளநிலை முதல் முனைவர் பட்டம் வரையிலான பாடத்திட்டங்கள் தரமாக நடத்தப்பட்டு வடஇந்தியாவின் SAIACS கல்லூரியாக செயல்பட்டுவருகிறது. இந்நிறுவத்திற்கு ரிச்சர்ட் ஹவுல் தலைமைப் பொறுப்பை வகித்துவருகிறார்.

ஹவுட்டன் பணி ஓய்வுபெறும் நேரத்தில் OMS நிறுவனம் அவரை சீனா தேசத்தில் Beijing People's Republic of China ல் உள்ள பெக்கிங் யுனிவர்சிட்டியில் கிறிஸ்தவ கல்விக்கான ஒரு பிரத்தியேக துறையை ஆரம்பிக்க அழைத்தது. சுதேச அடையாளத்துடன் உருவாக்கி வளர்ந்த அத்துறை பிற்காலத்தில் அரசாங்க ஆதரவு குறைந்துபோனதால் அந்த துறை மூடப்பட்டது.

விதையால் விளைந்த விதைகள்

சுந்தர்சிங்: ஹவுட்டனுக்கு பைக் ஓட்டவும், மொழிபெயர்ப்பு செய்யும் பொறுப்பிலும் அவரை நெருக்கமாக உற்று கவனிக்கவும் முடிந்தது. அத்துடன் அவரிடமிருந்து இறையியலுக்கான அஸ்திபாரத்தைத் தான் பெற்றுக்கொண்டதாகவும் அவருடைய தலைமைத்துவ மேம்பாடு எனது வாழ்விலும் ஊழியத்திலும் அவர் விட்டுச் சென்ற சொத்து என்று அவரே சொல்கிறார். ஹவுட்டனின் விசுவாசம், சுவிசேஷத்தின் மேல் உள்ள பாரம் மற்றும் வளர்ச்சிப்பணிக்கான பொருளாதாரத்தை ஈட்டுவதில் திறமைசாலி என்றும் அவரைக்குறித்து சாட்சி சொல்கிறார். சுந்தர்சிங் மெட்ராஸ் பைபிள் செமினரிக்கு ஹவுட்டனுக்கு அடுத்தாற்போல் முதல்வரானார். இ.சி.ஐ திருச்சபையின் தலைவராகவும் பேராயராகவும், பிரதமப்பேராயராகவும் செயலாற்றினார்.

ரிச்சர்ட் ஹவுல்: அலகாபாத் பைபிள் செமினரியின் முதல்வராக இருந்தபோது ஹவுட்டன் தலைவராக இருந்தார் அவருடைய உள்ளுணர்வு எவ்வளவாய் பிரகாசித்தது என்றும், 'மகிமையை பிறரோடு பகிர்ந்துகொள்வதற்கு பழகு' என்று எனக்கு சொல்லிக்கொடுத்தார். அது நமது சர்வாதிகார தலைமைத்துவ கலாச்சாரத்தில் வளர்ந்த எனக்கு மிகவும் தலைசிறந்த போதனையாக இருந்தது என்கிறார். காலேப் ஊழியம் பற்றியும் எர்னி நினைவுப்பள்ளி பற்றியும் அவரிடம் பேசியபோது அவர் அதற்கு அனுமதி கொடுத்ததுமன்றி அதற்குத் தேவையான எல்லாவற்றையும் செய்துகொடுத்தார் என்று அவர் விதைத்த விதையாக தான் இருப்பதை உணர்ந்தே அவருக்கு நினைவு அஞ்சலி செலுத்தும் விதமாக 'இறையியலும் அருட்பணியியலும்'

என்ற தலைப்பில் ஒரு புத்தகத்தை வெளியிட்டார். இவரே காலேப் நிறுவனத்தின் தலைவராக இருந்து செயல்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்.

டேவிட் ஒநேசிமு: M.T.S.C. யின் முன்னாள் முதல்வரும் இன்றைய இந்திய சுவிசேஷ திருச்சபையின் பிரதமப் பேராயராகவும் இருக்கிறார். அவருடைய கனியில் தானும் ஒருவன் என்கிறார். 45 வருடமாக இந்தியாவில் ஊழியம் செய்கிறார், ஆனால் ஒரு கல்வெட்டில்கூட அவருடைய பெயர் இல்லை என்றும், அவர் பேசியதையே செய்தார் என்றும் சாட்சிபகர்கிறார்.

பிந்துலதா பாரிக்: ஒரிசாவில் ஒரு அரசாங்க அதிகாரியான இவர் 'எனது பேராசிரியராக அறிமுகமானார், எனது ஆய்வுக்கான வழிகாட்டியானார், பின்பு என்னுடைய உடன் ஊழியரானார்.' என்கிறார். அவர் ஒரு விவசாயியாக இருந்ததால் அவர் நேர்த்தியாக விளைநிலத்தை கண்டறிந்து, அதை பண்படுத்தி, ஏற்ற விதையை விதைத்து, அதன் விளைச்சல்களை ஒன்றுசேர்த்து தொடர்ந்து அவைகள் மூலம் விளைச்சலை விரிவாக்குகிறவர் என்பதை தன்னுடைய வாழ்வில் அவர் மூலமாய் நிகழ்ந்தவற்றை பட்டியலிடுகிறார்.

இராமநாதன்: அவருடைய கல்லூரி ஃபீஸின் ஒரு பகுதியை அவர் கட்டினார் என்றும் அதேபோல அநேகருக்கு செலுத்தியிருக்கிறார் என்றும் ஆனால் ஒருவருக்கொருவர் அதை தெரிவிக்கமாட்டார் என்றும் கூறினார். ஹவுட்டனும் அவருடைய மனைவியுமே மாணவர்களின் பட்டமளிப்புவிழாவில் பட்டமளிப்பு ஆடையை ஒவ்வொருவருக்கும் உடுத்திவிட்டு தனித்தனியே ஜெபிப்பார்கள் என்கிறார்.

ஐடா ராஜன்: இந்திய பெண் தலைமைத்துவத்தில் பெரும்பங்கு வகிக்கிறார். SAIACS ல் D.Min படித்தார். அவருடைய கல்விக்கு மாத்திரமல்ல தனிப்பட்ட வாழ்வில் நடந்த பெரும் கலக்கம் மற்றும் இக்கட்டான நேரத்தில் மிகவும் ஆதரவாகவும் புரிந்துகொண்டவராகவும் வாழ்வில் மறக்கமுடியாத பங்களிப்பை கொடுத்திருக்கிறார் என்கிறார். இவருக்காக பெருந்தலைவரையே நேரடியாக குற்றப்படுத்தி கடிந்துகொண்டிருக்கிறார் என்கிறார்.

இவர்களைப்போன்ற அநேகர் குறிப்பாக நண்பர் சுவிசேஷ ஜெபக்குழுவில் உள்ள பெருந்தலைவர்கள் ராஜன், ஐ.கே. ஆபிரகாம், ஜார்ஜ் எட்வர்ட், மற்றும் சாரதி போன்றோரும் கிதியோன் கணேசன், போன்றோரும் மற்றும் அநேக பெந்தேகோஸ்தே போதகர்கள் மற்றும் சுயாதீன ஊழியர்கள் இக்கல்லூரியின் விதையால் விதையானவர்கள்.

விட்டுவிட்டது:

மனந்திரும்புதலுக்கு முன்புள்ள வாழ்வும் மனந்திரும்பிய நேரத்தின் விரிவான விளக்கம் இருந்திருந்தால் நன்றாயிருக்கும். இவருடைய வாழ்வை விட்டுச் சென்ற பாடம்

- உயர்தரத்தை நாடுதல் அதற்காக உழைத்தல்
- தனிநபர் உறவும் உதவியும் - தனிநபர் கவனம்
- கண்டிப்பும் கனிவும்
- நேர்மையும் நேரம் தவறாமையும்
- பொறுப்புகளையும் அதிகாரத்தையும் மகிமையையும் பகிர்ந்துகொள்ளுதல்
- கடைநிலை ஊழியர்களை சமமாக மதிப்பது - அவர்கள் கௌரவத்தை காப்பது - பணியாளர்களிடையே ஏற்றத்தாழ்வு இல்லை ஆகவே யாரையும் மதிப்புக் குறையாமல் நடத்தவேண்டும்
- ஆரம்பித்து வளர்த்து தனக்கென வைத்துக்கொள்ளாமல் பொதுவுடமையாக்குவது
- இரண்டு முயல்களை ஒரே நேரத்தில் துரத்தி பிடிக்கமுடியாது: ஒரே நேரத்தில் பல்வேறு இலக்குகளை அடைய முற்படக்கூடாது
- சிறந்ததை செய்யவேண்டும் - சிறப்பாக செய்யவேண்டும்
- ஒரு இடத்தில்கூட அவருடைய பெயரை கல்வெட்டில் போடவில்லை

விவாதப்பொருள்

விவாதம்: பெருந்தலைவர்களின் கடந்தகால வாழ்வைக்குறித்தோ அவர்களின் மனந்திரும்புதல் மற்றும் அழைப்பைக்குறித்தோ தெளிவாக எழுதப்படுவதில்லை: அவமானம் என்றா? அப்படியொரு காரியத்தைக்குறித்த விழிப்புணர்வு இல்லையா?

விவாதம்: தலைவர்களின் நிர்வாக மற்றும் ஊழியத்தைக்குறித்த வெற்றிகளைக்குறித்தே எழுதுவோர் அவர்களின் தோல்விகளைக்குறித்து எழுதுவதில்லை: ஏன்? தோல்வியே இல்லையா? தோல்விகளை எழுதுவது தவறா?

விவாதம்: தலைவர்கள் நெருக்கமாக மனந்திறந்து அனைத்தையும் பகிர்ந்துகொள்ளக்கூடிய உறவுகளை ஏற்படுத்திக்கொள்வதில்லையா? சாதனையாளர்கள் வெறும் எந்திரமா? ஊழியத்தைத்தாண்டி அவர்களுடைய ஆசா பாசங்கள் ஏதும் இல்லையா?

இந்தியாவிற்கு வந்து சமீபத்திய நாட்களில் மரித்த மிஷனரி கிரஹாம் ஹவுட்டன் அவர்கள். இவர் 2022ம் ஆண்டு பிப்ரவரி மாதம் 14ம் தேதி நியூசிலாந்தில் மரித்தார். அவரை நான் M.Th படிப்பதற்கான entrance exam க்காக SAIACS வளாகத்தில் இரண்டு நாள் தங்கினபோது பார்த்தேன். பேசினேன். நுழைவு தேர்வில் தேர்ச்சி பெற்றும் எனது கல்லூரி ஃபீஸ்க்கு ஆதரவாளர் கிடைத்தாலும் எனது அன்றாட செலவுக்கு இ.சி.ஐ. உத்தரவாதம் கொடுக்கமுடியாததால் நான் அக்கல்லூரியில் படிப்பதற்கான வாய்ப்பை இழந்தேன். உங்கள் பிஷப் உதவிசெய்யமாட்டாரா என்று என்னிடம் கேட்டார். அவர் கொடுக்கமாட்டார் என்று சொல்லிவிட்டேன். ஆனாலும் எனது தேவைகளை சந்திக்க நான் ஏதாவது வேலை செய்கிறேன், அல்லது வேறு ஏதாவது வழிகளை தேடிக்கொள்கிறேன் என்று சொன்னபோது, உங்களுடைய பொருளாதார தேவைகளை சந்திக்கமுடியாவிட்டால் உங்கள் படிப்பில் கவனம் குறைந்து அதனால் உங்கள் கல்வித்தரம் குறைந்துவிடும் என்று சொன்னார். பொருளாதாரப் பிரச்சினையுடனே H.B.I ல் படித்து முடித்துவிட்டேன்.

இவருடைய வாழ்க்கையைப்பற்றி பகிர்ந்துகொள்ள வேண்டும் என்ற எனது நீண்ட நாள் ஆசை நிறைவேற்ற ஒரு முறை இக்கல்லூரிக்கு சென்று தகவல்களை சேகரித்து அதற்கான புத்தகத்தையும் எனது நண்பர் இராமநாதன் அவர்களிடமிருந்து வாங்கினேன். நானும் இவரைப்போன்றே 10ம் வகுப்பில் எனது கல்வியை நிறுத்திவிட்டு கடவுள் என்னை ஊழியத்திற்கு அழைத்தபின்பு படிக்க ஆரம்பித்தேன். என் தாயைப் போல ஒரு துவக்கப்பள்ளி ஆசிரியராக வரவேண்டும் என்றிருந்த என்னை முனைவர் படிக்கும் மாணவர்களுக்கு பேராசிரியராக மாற்றிவிட்டார். எனது இறையியல் மற்றும் அருட்பணி கல்வியில் அவரைப்போல தரத்தையும் இந்திய திருச்சபை மற்றும் அருட்பணி இயக்கங்கள் தரமான தலைவர்களுடன் முழுதரத்துடன் வளர்வதற்கு ஏற்ற அன்பும் அறிவும் உடைய ஆற்றலுடன் வளரவேண்டும் என்ற தரிசனத்துடனும் குறிப்பாக இந்திய பண்பாடு மற்றும் கலாச்சாரத்துடன் சுதேச அடையாளத்தை என்றும் பிரதிபலிக்கிற ஆய்வாளர்களை உருவாக்கும் பணியில் என்னை ஒப்புக்கொடுத்து முடிந்தவரை செயல்படுத்திக்கொண்டிருக்கிறேன்.

தரங்கம்பாடி எருசலேம் ஆலயத் தமிழ் விசுவாசப் பாடல்கள் (1714)

தமிழ் சீர்திருத்தக் கிறித்தவ இசை வரலாற்றின் விடிவெள்ளி

வரலாற்றுப் பின்னணியும் எருசலேம் ஆலயத் தோற்றமும்

தென்னிந்தியாவில், குறிப்பாகத் தரங்கம்பாடியில் (Tranquebar) 1706-ஆம் ஆண்டில் கால்பதித்த ஜெர்மன் லூத்தரன் மிஷனரிகளான பர்த்தலோமஸ் சீகன்பால்க் (Bartholomaus Ziegenbalg) மற்றும் ஹென்றிச் புளூட்சோ (Heinrich Plutschau) ஆகியோரின் வருகை, தமிழ் கிறித்தவ வரலாற்றில் ஒரு புதிய அத்தியாயத்தைத் தொடங்கியது. இவர்கள் தங்களின் நற்செய்திப் பணிக்காகத் தரங்கம்பாடியில் புதிய எருசலேம் தேவாலயத்தை (Neu Jerusalemkirche) நிறுவி, அங்குள்ள தமிழ் மக்களுக்கு அவர்கள் தாய்மொழியில் ஆராதனைகளை நடத்தினர். வழிபாடுகளில் எளிய மக்கள் ஒன்றிணைந்து பாடித் துதிப்பது ஆன்மீக எழுச்சிக்கு இன்றியமையாதது என்பதை உணர்ந்த மிஷனரிகள், ஜெர்மன் லூத்தரன் பாசுரங்களை (German Lutheran Hymns) தமிழாக்கம் செய்யத் தொடங்கினர்.

சீகன்பால்க்கின் ஆரம்பகாலப் பாசுர மொழிபெயர்ப்புகள் (1708-1709)

விவிலிய மொழிபெயர்ப்புப் பணிகளுடன் இணையாகச் சீகன்பால்க் தமிழ் வழிபாட்டுப் பாடல்களை உருவாக்கும் பணியையும் மேற்கொண்டார்.

- 1708-1709 காலப்பகுதி: சீகன்பால்க் தரங்கம்பாடியில் "Church hymns and prayers" (சபைப் பாடல்களும் ஜெபங்களும்) என்ற தொகுப்பினை உருவாக்கினார்.
- இப்பாடல்கள், அவர் தொகுத்த "Collection of sermons, Christian teaching books, hymns and letters translated into Tamil" (தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்ட பிரசங்கங்கள், கிறித்தவ போதனைப் புத்தகங்கள், பாசுரங்கள் மற்றும் கடிதங்களின் தொகுப்பு) என்ற மாபெரும் படைப்பின் ஒரு பகுதியாக விளங்கியது. இதுவே தமிழ் கிறித்தவச் சபைகளில் பாசுரங்கள் முறைப்படுத்தப்பட்டதற்கான முதல் வரலாற்றுப் பதிவாகும்.

எருசலேம் ஆலயப் பாடல்கள்: "48 தமிழ் விசுவாசப் பாடல்கள்" (1714)

தரங்கம்பாடி சபையினர் ஆராதனைகளில் பாடுவதற்காக மிகவும் பிரசித்தி பெற்ற திருச்சபைப் பாடல்கள் தொகுக்கப்பட்டு, 1714-ஆம் ஆண்டில் ஒரு முறையான நூல் வடிவம் பெற்றது.

- **நூல் விபரம்:** தரங்கம்பாடி எருசலேம் தேவாலயக் கிறித்தவர்கள் பாடிய 48 பாடல்கள் என்று அழைக்கப்பட்டது.
- **உருவாக்கியவர்கள்:** இப்பாடல் புத்தகத்தை மிஷனரிகளான ஜோஹன் எர்ன்ஸ்ட் கிரண்ட்லர் (Johann Ernst Grandler) மற்றும் பர்த்தலோமஸ் சீகன்பால்க் (Bartholomaus Ziegenbalg) ஆகியோர் இணைந்து உருவாக்கினர்.
- **முக்கியத்துவம்:** தரங்கம்பாடியில் 1714-ஆம் ஆண்டில் புதிய ஏற்பாடு முதன்முதலாக அச்சிடப்பட்ட அதே வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்க ஆண்டில், இந்த 48 எருசலேம் ஆலயப் பாடல்களும் சபைகளின் பயன்பாட்டிற்கு வந்தன என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

Rev. William Todd

அருள்திரு. வில்லியம் டாட்

Rev.G.P.ராஜா

Rev. William Todd அவர்கள் 1801 ஆம் ஆண்டு அமெரிக்காவின் நியூ ஹாம்ப்ஷயர் பகுதியில் உள்ள ஒரு ஏழை விவசாயக் குடும்பத்தில் பிறந்தார். இவர் உள்ளூர் கிறிஸ்தவ போதகரின் வழிகாட்டுதலோடு கல்வி கற்றார். வேதத்தை வாசிப்பதிலும், பாடல் பாடுவதிலும் அதிக ஆர்வம் உள்ளவராயிருந்தார். பின்னர் ஆபர்ன் இறையியல் செமினரியில் (Auburn Theological Seminary) இறையியல் பட்டம் பெற்றார். அமெரிக்காவில் தொடர்ந்து பத்து ஆண்டுகள் கிறிஸ்தவ ஆலயத்தில் போதகராகப் பணியாற்றினார். லூசி பிரவுனல் (Lucy Brownell) என்ற பெண்மணியை திருமணம் செய்து கொண்டார்.

இலங்கையில் நற்செய்திப் பணி:

1834 ஜனவரி மாதத்தில் ஜாஃப்னா மிஷனைச் சேர்ந்த அருள்திரு. லெவி ஸ்பால்டிங் (Levi Spaulding), ஹென்றி ஹோயிசிங்டன் (Henry Hoisington) மற்றும் அருள்திரு. வில்லியம் டாட் ஆகிய மூவர் அடங்கிய குழுவினர், தமிழ் பேசும் மக்கள் மத்தியில் நற்செய்திப் பணி செய்தார்கள். இலங்கையின் யாழ்ப்பாணத்தில் அமெரிக்க சிலோன் மிஷனின் கீழ் நற்செய்திப் பணியை செய்தார். அங்கு தமிழ் மொழியைக் கற்று, நற்செய்தி அறிவித்தார். வேதாகமத்தை போதித்து, கல்விப் பணியையும் செய்தார். பிறகு தென்னிந்தியாவில் புதிய மிஷன் நிலையத்தை அமைக்கும் நோக்கத்துடன் மதுரைக்கு புறப்பட்டு வந்தார்கள்.

அமெரிக்கன் மதுரா மிஷன் தொடக்கம்:

1834 ஆம் ஆண்டு ஜூலை மாதத்தில், மதுரைக்கு வந்த ஆரம்பகட்ட குழுவில், லெவி ஸ்பால்டிங் மற்றும் ஹென்றி ஹோயிசிங்டன் இரண்டு நபர்கள் மதுரையை தற்காலிகமாகப் பார்வையிட்டு மீண்டும் ஜாஃப்னாவிற்குத் திரும்பினார்கள். ஆனால், வில்லியம் டாட் அவர்கள் மட்டும் மதுரையில் தங்கி அமெரிக்கன் மதுரா மிஷனை (American Madura Mission) தொடங்கினார். மதுரை மற்றும் அதன் சுற்றியுள்ள கிராமங்களில் தமிழில் நற்செய்தியை அறிவித்து, பள்ளிகளை நிறுவி, வேதாகம வகுப்புகளை உருவாக்கி, உள்ளூர் உபதேசிமார்களையும் உருவாக்கி சபைக்குத் தலைவர்களை பயிற்றுவித்து நியமித்தார். மதுரை பட்டணத்தில் நவீன கல்வி மற்றும் மருத்துவ சேவைகளைத் தொடங்குவதில் இவர் அதிக ஆர்வமும், விடாமுயற்சியும் செய்தார். அருள்திரு. வில்லியம் டாட் அவர்களுடைய விடாமுயற்சியால் நற்செய்திப் பணியின் மூலம் மதுரை வட்டாரத்தில் கிறிஸ்தவ நற்செய்திப் பணி வலுவடைந்து, கல்வி மற்றும் திருச்சபை வளர்ச்சிக்கு உறுதுணையாக அடித்தளம் அமைந்தது. மதுரை பட்டணத்தில் மட்டும் அல்ல திண்டுக்கல், பழனி, கொடைக்கனல் மலை தொடர்களில் தங்கி நற்செய்திப் பணியை செய்தார். வில்லியம் டாட் அவர்கள் பழனியில் நீண்ட நாட்களாக தங்கி அருள்திரு. வில்லியம் திரேசி, அருள்திரு. ஜோசப் டி நாய்ஸ் மற்றும் சில மிஷனரிகளுடன் இணைந்து நற்செய்திப் பணியையும், கல்விப் பணியையும் செய்தார்.

மதுரை மிஷனில் துயரங்கள்:

வில்லியம் டாட் அவர்கள் மதுரைக்கு வந்த அடுத்த ஆண்டில் தன்னுடைய மனைவி திருமதி. லூசி அவர்கள் வெயிலின் தாக்கத்தினால்

காலமானார். அதன் பிறகு அமெரிக்க மிஷனரியின் விதவையான திருமதி. வுட்வார்டை திருமணம் செய்து கொண்டார். இந்த விதவைக்கு ஒரு பிள்ளை இருந்தது, அந்த பிள்ளையை தன் பிள்ளையாக வளர்த்தார். திருமதி. வுட்வார்டும் மதுரை வெயில் தாக்கத்தின் மூலம் காலமானார். வெப்பம் அதிகமாக இருந்த காரணத்தினாலும், ஆரோக்கிய பாதிப்பு உண்டானதினாலும் 1839 ஆம் ஆண்டு தன் குழந்தைகளுடன் வில்லியம் டாட் அமெரிக்கா திரும்பினார். மதுரையை விட்டு அமெரிக்கா சென்று சுமார் 28 ஆண்டுகளுக்கு மேல் கிறிஸ்தவ ஆலயத்தில் போதனையை மேற்கொண்டார். அமெரிக்காவில் கான்சாஸ் (Kansas) என்ற பகுதியில் மதுரா (Madura) என்ற பெயரை சூட்டினார். வில்லியம் டாட் இந்தியாவில் மதுரையில் அமெரிக்கன் மதுரை மிஷன் என்ற பெயரை நிறுவியதை நினைவு கூர்ந்து மதுரா என்ற பெயரை சூட்டி போதனை செய்தார். இங்கு அவர் யூனியன் தேவாலயத்தை (Union Church / Madura Congregational Church) நிறுவினார்.

வில்லியம் டாட் அவர்களின் மரணம்:

அருள்திரு. வில்லியம் டாட் அவர்கள் 1874 ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் 11 ஆம் தேதி, அமெரிக்காவில் கர்த்தருக்குள் நித்திரையடைந்தார். அவர்கள் யாழ்ப்பாணத்தில் தமிழ் மொழியையும், பண்பாட்டையும் கற்றறிந்து, பின்னர் மதுரையில் தமிழ் மக்களுக்காக அர்ப்பணிப்புடன் ஊழியம் செய்த முன்னோடி மிஷனரியாக நினைவு கூரப்படுகிறார். அவருடைய நற்செய்திப் பணி, கல்விப் பணி, சபை வளர்ச்சிப் பணி இன்றளவும் மதுரை வரலாற்றில் முக்கிய பங்காக திகழ்கிறது. வில்லியம் டாட் அவர்களுக்கு பூமியில் கொடுக்கப்பட்ட பணியை நிறைவேற்றி கடவுள் கொடுக்கும் நிலையான வாழ்வை பெற்றுக்கொண்டார்.

நம்முடைய குடியிருப்போ பரலோகத்திலிருக்கிறது, அங்கேயிருந்து கர்த்தராயிருக்கிற இயேசுகிறிஸ்து என்னும் இரட்சகர் வர எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறோம். பிலிப்பியர் 3:20.

சுரண்டை, ஜூலை 1:

அமெரிக்கா மற்றும் உஸ்பெகிஸ்தான் நாடுகளில் இருந்து மிஷன் சுற்றுப்பயணமாக வந்திருந்த சர்வதேச குழுவினர் இன்று சுரண்டையில் அமைந்துள்ள கிறிஸ்தவ வரலாற்று சங்க நூலகம் மற்றும் அருங்காட்சியகத்திற்கு வருகை தந்தனர்.

கிறிஸ்தவ வரலாற்று சங்கத்தின் தலைவர் ஏ.எஸ்.ஏ.ஆர். பாலச்சந்திரன், கிறிஸ்தவ வரலாற்று சங்கத்தின் வரலாற்றுப் பாதுகாப்புப் பணிகள், அரிய கிறிஸ்தவ நூல்கள் மற்றும் ஆவணங்களின் சேகரிப்பு, நூலகம் மற்றும் அருங்காட்சியகத்தின் செயல்பாடுகள், ஆய்வுப் பணிகள், மேலும் " *கிறிஸ்தவ வரலாற்றுச் சுவடுகள்"* மாத இதழின் வெளியீடு உள்ளிட்ட பணிகள் குறித்து விரிவாக விளக்கப்பட்டது. சங்கத்தின் நோக்கங்கள் மற்றும் எதிர்காலத் திட்டங்களும் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டன.

வாழ்ந்த ஆண்டுகள் அல்ல; வாழ்ந்த விதமே முக்கியம்

மிஷனரி S.T. ஆனந்தபாண்டியன்

மற்றும் முதலூர் சபையின் மகத்தான பணிகள்

நேற்று (03.08.2026) T. மேட்டூர் (எ) சமாதானபுரம் திருச்சபையின் 25-வது ஆண்டு ஆலய பிரதிஷ்டை விழாவில் கலந்து கொள்ளும் பாக்கியம் கிடைத்தது. அங்கு முதலூர் சபையின் நிர்வாகிகளைச் சந்தித்து, அவர்கள் ஆற்றி வரும் வியக்கத்தக்க ஊழியங்களைப் பற்றி அறிந்து கொண்டபோது மெய்சிலிர்த்துப் போனேன்.

மிஷனரி S.T. ஆனந்தபாண்டியன் - "குட்டி ராக்லாந்து":

முதலூர் சபையிலிருந்து வட திருநெல்வேலி பகுதிக்குச் சென்ற முதல் மிஷனரி இவர்தான். 150 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு மிஷனரி ராக்லாந்து ஐயர் அவர்கள் எத்தகைய வைராக்கியத்துடன் வட திருநெல்வேலியில் பணியாற்றினாரோ, அதே அடிச்சுவட்டைப் பின்பற்றிச் சுமார் 33 ஆண்டுகள் (1976 - 2009) தன் வாழ்க்கையை நற்செய்தி பணிக்காக அர்ப்பணித்தவர் ஆனந்தபாண்டியன் அவர்கள்.

சத்திரப்பட்டி மற்றும் மெலோன்மறைநாடு பகுதிகளில் தங்கியிருந்து, சுமார் 60 கி.மீ தூரம் வரை நடந்தும், மிதிவண்டியிலும் சென்று கிராமம் கிராமமாக ஊழியம் செய்த இவரது வாழ்க்கை ஒரு வாழும் சாட்சியாக உள்ளது. எளிமையின் சிகரமாகத் திகழ்ந்த இவர், தனக்கென்று எதையும் சேர்த்துக் கொள்ளாமல், மக்களின் ஆன்மீக மற்றும் சமூக முன்னேற்றத்திற்கே உழைத்தார்.

சமாதானபுரம் சபையின் எழுச்சி:

1992-ல் திரு. பாக்கியராஜ் அவர்களின் மனமாற்றத்தின் மூலம் ஒரு சிறிய வீட்டு ஜெபக்கூட்டமாகத் தொடங்கியதுதான் இந்த சமாதானபுரம் சபை. பின்னர் 1998-ல் நிலம் வாங்கப்பட்டு, 2002-ல் ஒரு ஆலயமாக உருவெடுத்தது. இன்று 25 குடும்பங்களைக் கொண்ட ஒரு துடிப்பான சபையாக இது வளர்ந்து நிற்பது இறைவனின் பேரருளுக்கே சான்று.

மெலோன்மறைநாடு மிஷனரி ஊழியங்கள் (MMM):

ஆனந்தபாண்டியன் அவர்கள் விதைத்த விதைகள் இன்று ஆலவிருட்சமாக வளர்ந்துள்ளன.

கிராமப்புற ஊழியங்கள்: முத்தால்நாயக்கன்பட்டி, இராமதேவன்பட்டி உள்ளிட்ட பல கிராமங்களில் புதிய ஜெபக்கூடங்கள் மற்றும் ஆலயங்கள் கட்டப்பட்டு வருகின்றன.

சமூகப் பணிகள்: முதியோர் கல்வி, தையல் பள்ளிகள், மருத்துவ முகாம்கள் மூலம் ஏழை எளிய மக்களுக்குத் தொண்டு செய்து வருகின்றனர்.

சிறுவர் ஊழியங்கள்: ஞாயிறு வகுப்புகள், VBS மூலம் குழந்தைகளின் நற்பண்புகளை வளர்த்து வருகின்றனர்.

2024 சிறப்புத் திட்டம்: செப்டம்பர் 15, 2024 அன்று ஆனந்தபாண்டியன் அவர்கள் தாக்கப்பட்ட அதே நாளில், மெலோன்மறைநாடு பகுதியில் சுமார் 214 பேருக்கு மருத்துவ உதவி வழங்கப்பட்டுள்ளது நெகிழ்ச்சியான ஒரு நிகழ்வு.

சிந்தனைக்கு:

"மரித்த பரிசுத்தவான்களை வழிபடுவது தேவனுக்கு விரோதமான பாவம்" என்ற ஆனந்தபாண்டியன் அவர்களின் கொள்கை, தனி மனித புகழை விட இறைவனின் மகிமையே முக்கியம் என்பதை நமக்கு உணர்த்துகிறது.

முதலூர் சபையின் இந்த 227 ஆண்டுகால (1799-2026) வரலாற்றுப் பயணத்தில், கடந்த 50 ஆண்டுகளாக மிஷனரிப் பணிகளில் அவர்கள் காட்டி வரும் ஆர்வம் நம் அனைவரையும் ஊக்கப்படுத்துவதாக உள்ளது.

முதல் மிஷனெரிகளுக்கு டென்மார்க் அரசர் வழங்கிய அறிவுரைகள்: ஒரு வரலாற்றுப் பார்வை

இந்தியக் கிறிஸ்தவ வரலாற்றில் 18-ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கம் ஒரு மிக முக்கியமான காலகட்டமாகும். இந்தியாவில், குறிப்பாகத் தமிழ்நாட்டில், முதன்முதலாகச் சுவிசேஷ (Protestant) நற்செய்திப் பணியைத் தொடங்குவதற்காக டென்மார்க் மற்றும் நார்வே நாட்டின் அரசரான நான்காம் பிரடெரிக் (King Frederick IV) ஒரு மாபெரும் முன்னெடுப்பைச் செய்தார். இதற்காக ஜெர்மனியைச் சேர்ந்த பார்த்தலோமேயு சீகன்பால்க் மற்றும் ஹென்றி புளுட்சோ ஆகிய இருவரையும் மிஷனெரிகளாகத் தேர்ந்தெடுத்து இந்தியாவுக்கு (தரங்கம்பாடிக்கு) அனுப்பினார். அவர்கள் பயணத்தைத் தொடங்குவதற்கு முன்பு, 1705-ஆம் ஆண்டு நவம்பர் 17-ஆம் தேதி, அவர்கள் எவ்வாறு செயல்பட வேண்டும் என்பதற்கான 11 முக்கிய அறிவுரைகளை அரசர் வழங்கினார். அந்த வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்க அறிவுரைகளின் தொகுப்பே இக்கட்டுரையாகும்.

பயண ஆயத்தமும் பணியின் தொடக்கமும்:

மிஷனெரிகளின் பணி அவர்கள் இந்தியாவைச் சென்றடைந்த பிறகு தொடங்குவது அல்ல; மாறாக, அவர்கள் கப்பல் ஏறியவுடனேயே தொடங்கிவிட வேண்டும் என்று அரசர் விரும்பினார். எனவே, கப்பல் பயணத்தின் போதே இந்தியாவுக்கு ஏற்கனவே சென்று வந்தவர்களிடமும், இந்தியர்களைப் பற்றி அறிந்தவர்களிடமும் பேசி, உள்ளூர் மக்களின் மொழியைக் (தமிழ்) கற்கத் தொடங்க வேண்டும் என்று அவர் அறிவுறுத்தினார். மேலும், இந்தியாவைச் சென்றடைந்தவுடன் சற்றும் தாமதிக்காமல், தேவனுடைய கிருபையோடு உடனடியாக நற்செய்திப் பணியைத் தொடங்க வேண்டும் என ஆணையிட்டார்.

போதனையின் அடிப்படையும் முறையும்:

மிஷனெரிகள் தங்கள் சொந்தக் கருத்துகளையோ, மனித தத்துவங்களையோ மக்களிடம் போதிக்கக் கூடாது என்பதில் அரசர் மிகவும் தெளிவாக இருந்தார். தேவனுடைய வார்த்தையாகிய வேதாகமத்தின் (பைபிள்) அடிப்படையிலும், ஆக்ஸ்பர்க் வாக்குமூலத்தின் (Augsburg Confession) அடிப்படையிலும் மட்டுமே அவர்களது உபதேசங்கள் அமைய வேண்டும் என்று கட்டளையிட்டார்.

இயேசு கிறிஸ்துவும் அவரது சீடர்களும் எவ்வாறு பாவமன்னிப்பையும் மனந்திரும்புதலையும் பிரசங்கித்தார்களோ, அதே வழியை மிஷனெரிகளும் பின்பற்ற வேண்டும். மேலும், ஆன்மீக அறிவற்ற எளிய மக்களிடம் நற்செய்தியைக் கொண்டு செல்லும்போது, எவ்விதக் குழப்பமுமின்றி மிகவும் எளிமையான முறையில் கிறிஸ்தவத்தின் அடிப்படை உண்மைகளைப் போதிக்க வேண்டும் என்றும் வலியுறுத்தினார்.

முன்மாதிரியான வாழ்வும் நேர்மையும்:

வாய் வார்த்தைகளால் போதிப்பதை விட, வாழ்ந்து காட்டுவதே சிறந்த சாட்சி என்பதை அரசர் உணர்ந்திருந்தார். எனவே, மிஷனெரிகள் தங்கள் இதயத்தில் ஏற்றுக்கொண்டதையே போதிக்கிறார்கள் என்பதைப் பிற மதத்தினர் அறியும் வகையில், அவர்கள் நற்செயல்களில் சிறந்த முன்மாதிரியாக வாழ வேண்டும் என்று அறிவுறுத்தினார்.

பண விஷயத்தில் மிஷனெரிகள் மிகவும் நேர்மையாக இருக்க வேண்டும் என்பது அரசரின் முக்கியமான கட்டளைகளில் ஒன்றாகும். மிஷனெரிகள் தங்கள் சொந்தத் தேவைகளுக்காகவோ அல்லது மதப் பணிகளுக்காகவோ உள்ளூர் மக்களிடம் ஒருபோதும் பணம் பெறக் கூடாது. டென்மார்க் அரசாங்கம் அவர்களுக்கு வழங்கும் வருடாந்திர ஊதியத்தை மட்டுமே கொண்டு முழு மனநிறைவுடன் வாழ வேண்டும் என நிபந்தனை விதித்தார்.

தினசரி ஜெபமும் நல்உறவும்:

தங்களுடைய சொந்த பலத்தால் இப்பணியைச் செய்துவிட முடியாது என்பதால், இறைவனின் கிருபைக்காகவும், நற்செய்திப் பணி வெற்றி பெறவும், பலருடைய ஆத்துமாக்கள் இரட்சிக்கப்படவும் மிஷனெரிகள் தினமும் ஜெபிக்க வேண்டும். அத்துடன், இந்தப் புனிதப் பணியை முன்னெடுத்த அரச குடும்பத்திற்கு இறைவனின் ஆசீர்வாதம் கிடைக்க வேண்டும் என்றும் ஜெபிக்கக் கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டனர்.

மேலும், தாங்கள் செல்லும் புதிய நாட்டில் உள்ள பிற போதகர்களுடன் நல்லுறவைப் பேண வேண்டும் என்றும், நாட்டைப் பற்றியும் அங்குள்ள நிலவரங்கள் பற்றியும் அவர்களிடமிருந்து பயனுள்ள தகவல்களைச் சேகரித்துக்கொள்ள வேண்டும் என்றும் அரசர் அறிவுறுத்தினார்.

பொறுப்புடைமையும் அறிக்கையளித்தலும்:

மிஷனெரிகள் அரசருக்கு நேரடியாகப் பொறுப்பானவர்கள். எனவே, இந்தியாவிலிருந்து டென்மார்க்கிற்குத் திரும்பும் கப்பல்கள் எப்போதெல்லாம் புறப்படுகிறதோ, அப்போதெல்லாம் தங்கள் மிஷன் பணிகளின் தற்போதைய நிலை, அவர்கள் அடைந்த வெற்றிகள் மற்றும் அவர்கள் சந்திக்கும் தடைகள் குறித்து அரசருக்கு விரிவான அறிக்கை அனுப்ப வேண்டும். அத்துடன், குறைகள் இருப்பின் அவற்றைச் சரிசெய்வதற்கான புதிய ஆலோசனைகளையும் அவர்கள் கடிதம் மூலம் தெரிவிக்கலாம் என்று கூறப்பட்டது.

இறுதியாக, அரசர் வழங்கிய இந்த அனைத்து அறிவுரைகளுக்கும் முழுமையாகக் கீழ்ப்படிந்து நடப்போம் என்று கடவுளின் முன்னிலையில் வாக்குறுதி அளித்து, மிஷனெரிகள் இருவரும் தங்கள் கைப்படக் கையொப்பமிட வேண்டும் என்ற நிபந்தனையோடு இந்த ஆவணம் நிறைவடைகிறது.

டென்மார்க் அரசர் நான்காம் பிரடெரிக் வழங்கிய இந்த அறிவுரைகள் வெறும் கட்டளைகளாக மட்டுமின்றி, இந்திய மிஷனெரிப் பணிக்கான ஒரு வலுவான அடித்தளமாக அமைந்தன. மொழி கற்றலுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட முக்கியத்துவம், போதனையில் இருக்க வேண்டிய தூய்மை, பண விஷயத்தில் காட்ட வேண்டிய நேர்மை மற்றும் முன்மாதிரியான வாழ்க்கை ஆகியவையே சீகன்பால்க் போன்ற மிஷனெரிகள் இந்தியாவில், குறிப்பாகத் தமிழ்நாட்டில் பெரும் வெற்றியைப் பெறவும், அழியாத வரலாற்றுச் சுவடுகளை விட்டுச் செல்லவும் முக்கியக் காரணமாக அமைந்தன.

Visit us

No. 99/14, 99/15
ASAR Campus, Aladipatti Road,
Surandai – 627859,
Tenkasi District,
Tamil Nadu, South India.

+91-91767-80001
christianhistorical@gmail.com
https://christianhistoricalsociety.in/

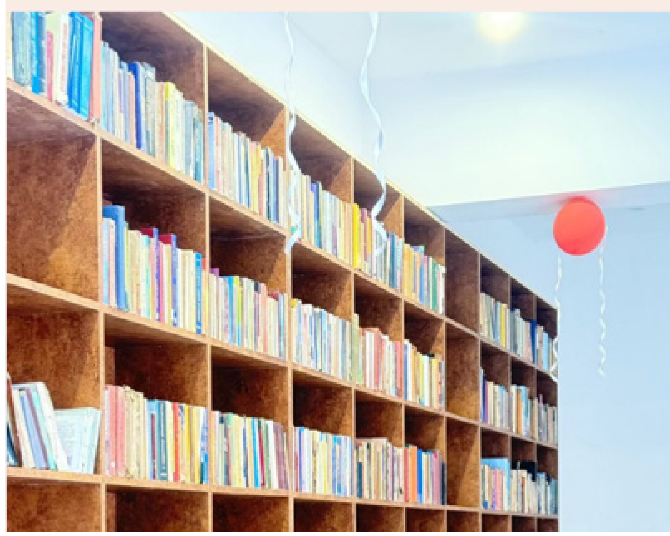

கிறிஸ்தவ வரலாற்றுச் சங்கம்

மறைக்கப்பட்ட வரலாற்றை மீட்டெடுத்து அடுத்த தலைமுறைக்குக் கொண்டுசெல்லும் அரிய பணி

‘பூர்வ நாட்களை நினைத்துக்கொள்; தலைமுறை தலைமுறையாகச் சென்ற ஆண்டுகளைச் சிந்தித்துப்பார்; உன் தகப்பனைக் கேள், அவர் உனக்கு அறிவிப்பார்; உன் மூப்பர்களைக் கேள், அவர்கள் உனக்குச் சொல்லுவார்கள்.’

ஒரு சமூகத்தின் வரலாறு என்பது கடந்த கால நிகழ்வுகளின் தொகுப்பு மட்டுமல்ல. அது அந்தச் சமூகத்தின் அடையாளம், அனுபவம், விசுவாசம், தியாகம் மற்றும் எதிர்காலப் பயணத்திற்கான வழிகாட்டியாகும். நம்முடைய முன்னோர்கள் எவ்வாறு வாழ்ந்தார்கள், எத்தகைய சவால்களைச் சந்தித்தார்கள், திருச்சபைகள் எவ்வாறு உருவாயின, கல்வி மற்றும் மருத்துவப் பணிகள் எவ்வாறு வளர்ந்தன என்பவற்றை அறிந்துகொள்வது ஒவ்வொரு தலைமுறையின் கடமையாகும்.

இந்த உயர்ந்த நோக்கத்தை நிறைவேற்றுவதற்காகக் கிறிஸ்தவ வரலாற்றுச் சங்கம் பல்வேறு பணிகளைத் தொடர்ந்து மேற்கொண்டு வருகிறது. தமிழ் கிறிஸ்தவ மக்களின் மறைக்கப்பட்ட, மறக்கப்பட்ட மற்றும் போதுமான அளவில் பதிவு செய்யப்படாத வரலாற்றுச் செய்திகளைத் தேடி கண்டறிந்து, அவற்றைப் பாதுகாத்து, எளிய முறையில் மக்களிடம் கொண்டுசெல்லுவதே இச்சங்கத்தின் முதன்மையான நோக்கமாகும்.

சங்கத்தின் தோற்றமும் நோக்கமும்

தமிழ்க் கிறிஸ்தவ வரலாற்றைப் பதிவு செய்வதில் நீண்ட காலமாக ஈடுபட்டு வந்த பல வரலாற்று ஆர்வலர்கள், ஆய்வாளர்கள் மற்றும் எழுத்தாளர்களின் உழைப்பின் பயனாகக் கிறிஸ்தவ வரலாற்றுச் சங்கம் உருவானது.

வரலாற்றைப் பாதுகாப்பது ஒரு சில அறிஞர்களின் பணி மட்டுமல்ல. திருச்சபை மக்கள், இளைஞர்கள், மாணவர்கள், ஆசிரியர்கள், போதகர்கள் மற்றும் பொதுமக்கள் அனைவரும் இதில் பங்கேற்க வேண்டும் என்ற அடிப்படையில் சங்கத்தின் பணிகள் அமைந்துள்ளன. குறிப்பாக, பல இளம் தன்னார்வலர்களின் ஒத்துழைப்புடன் வரலாற்றுத் தகவல்களைத் தேடுதல், ஆவணங்களைச் சேகரித்தல் மற்றும் அவற்றை மின்னணு வடிவில் பாதுகாத்தல் போன்ற பணிகள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன.

தமிழ்நாட்டின் பல்வேறு பகுதிகளில் உள்ள வரலாற்று ஆய்வாளர்கள், திருச்சபை வரலாற்றில் ஆர்வமுள்ளவர்கள் மற்றும் ஒரே நோக்கத்துடன் செயல்படும் அமைப்புகளோடும் சங்கம் இணைந்து பணியாற்றி வருகிறது.

‘கிறிஸ்தவ வரலாற்றுச் சுவடுகள்’ மாத ஆய்விதழ்

கிறிஸ்தவ வரலாற்றுச் சங்கத்தின் முக்கியமான பணிகளில் ஒன்று, ‘கிறிஸ்தவ வரலாற்றுச் சுவடுகள்’ என்னும் மாத ஆய்விதழைத் தொடர்ந்து வெளியிடுவதாகும். இந்த ஆய்விதழ் 2020 ஜூன் மாதம் முதல் இடைவிடாமல் வெளிவந்து கொண்டிருக்கிறது.

தமிழ்க் கிறிஸ்தவ வரலாற்றில் மறைந்து கிடக்கும் பல அரிய செய்திகளை வெளிக்கொண்டு வரும் முக்கியமான தளமாக இந்த ஆய்விதழ் விளங்குகிறது. வரலாற்றுச் செய்திகள் ஆய்வாளர்களிடம் மட்டும் நின்றுவிடாமல், சாதாரண மக்களையும் சென்றடைய வேண்டும் என்பதற்காக அவை எளிய தமிழில் வழங்கப்படுகின்றன. எதிர்காலத்தில் ஆய்வு

மேற்கொள்ள விரும்பும் மாணவர்கள் மற்றும் இளம் ஆய்வாளர்களுக்கும் இந்த இதழ் ஒரு பயனுள்ள ஆதாரமாக அமைகிறது.

புதிய வரலாற்று நூல்களை வெளியிடுதல்

தமிழ்க் கிறிஸ்தவ வரலாற்றின் பல பகுதிகள் இன்னும் முழுமையாக நூல் வடிவில் பதிவு செய்யப்படவில்லை. பல மிஷனரிகள், உள்ளூர் போதகர்கள், பெண்கள், ஆசிரியர்கள், மருத்துவப் பணியாளர்கள் மற்றும் பொதுநிலை விசுவாசிகள் செய்த அரிய பணிகள் காலப்போக்கில் மறக்கப்பட்டுள்ளன.

இத்தகைய வரலாற்றை மீட்டெடுத்து, ஆய்வு செய்து, புதிய நூல்களாக வெளியிடும் பணியைச் சங்கம் மேற்கொள்கிறது. இந்நூல்கள் வெறும் வாழ்க்கை வரலாறுகளாக மட்டும் அமையாமல், சம்பந்தப்பட்ட காலத்தின் சமய, சமூக, கல்வி மற்றும் பண்பாட்டுச் சூழல்களையும் விளக்கும் வகையில் தயாரிக்கப்படுகின்றன.

இதன்மூலம் தமிழ்க் கிறிஸ்தவ வரலாறு ஆவண ஆதாரங்களுடன் அடுத்த தலைமுறைக்குக் கொண்டுசெல்லப்படுகிறது.

அரிய பழைய நூல்களை மறுபதிப்பு செய்தல்

பல முக்கியமான கிறிஸ்தவ வரலாற்று நூல்கள் இன்று அச்சில் கிடைப்பதில்லை. சில நூல்களின் பிரதிகள் பழைய நூலகங்களிலும் தனிநபர்களின் பாதுகாப்பிலும் மட்டுமே உள்ளன. காலப்போக்கில் அவை சேதமடைந்து முற்றிலும் அழிந்துவிடும் அபாயமும் உள்ளது.

எனவே, வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்த அரிய மற்றும் அச்சில் இல்லாத பழைய நூல்களைக் கண்டறிந்து, அவற்றை மறுபதிப்பு செய்து மீண்டும் வாசகர்களுக்குக் கிடைக்கச் செய்வதற்கான முயற்சிகளைச் சங்கம் மேற்கொள்கிறது.

ஒரு பழைய நூலை மறுபதிப்பு செய்வது, ஒரு நூலை மீண்டும் அச்சிடுவது மட்டுமல்ல; மறைந்துபோகும் ஒரு காலகட்டத்தின் நினைவுகளை மீட்டெடுப்பதாகும்.

பழமையான ஆவணங்களைச் பாதுகாத்தல்

தமிழ்க் கிறிஸ்தவ வரலாறு தொடர்பான பல அரிய சான்றுகள் பல்வேறு இடங்களில் சிதறிக் கிடக்கின்றன. அவற்றுள்:

- பழைய நூல்கள்
- மிஷனரி அறிக்கைகள்
- கையெழுத்துப் பிரதிகள்
- தனிப்பட்ட கடிதங்கள்
- நாட்குறிப்புகள்
- திருச்சபைப் பதிவேடுகள்
- திருமுழுக்கு, திருமணம் மற்றும் இறப்புப் பதிவுகள்
- பழைய புகைப்படங்கள்
- வரைபடங்கள்
- துண்டுப் பிரசுரங்கள்
- நினைவு மலர்கள்
- பழங்காலப் பொருட்கள்
- மிஷனரிகள் பயன்படுத்திய பொருட்கள்

ஆகியவை அடங்கும். இவற்றைக் கண்டறிந்து, உரிமையாளர்களின் ஒத்துழைப்புடன் சேகரித்து அல்லது அவற்றின் மின்னணுப் பிரதிகளைப் பெற்று பாதுகாப்பது சங்கத்தின் முக்கியமான பணியாகும்.

பழைய குடும்பங்களில் இத்தகைய ஆவணங்கள் இருக்கலாம். அவற்றின் வரலாற்று மதிப்பு தெரியாததால் சில நேரங்களில் அவை குப்பையாகக் கருதப்பட்டு அழிக்கப்படுகின்றன. ஆகவே, பழைய ஆவணங்களையும் புகைப்படங்களையும் தூக்கி எறியாமல் சங்கத்துடன் தொடர்புகொள்ளுமாறு பொதுமக்கள் கேட்டுக்கொள்ளப்படுகிறார்கள்.

ஆவணங்களை மின்னணு வடிவில் பாதுகாத்தல்

பழைய நூல்களும் ஆவணங்களும் காலப்போக்கில் சிதைந்துவிடக்கூடும். காகிதம் பழுதடைதல், ஈரப்பதம், பூச்சித் தாக்குதல், தீ மற்றும் இயற்கைப் பேரிடர்கள் போன்ற காரணங்களால் அரிய வரலாற்றுச் சான்றுகள் நிரந்தரமாக அழிந்துவிடும் அபாயம் உள்ளது.

இதனைத் தவிர்ப்பதற்காக அவற்றை உயர்தர மின்னணுப் பிரதிகளாக மாற்றிப் பாதுகாக்கும் பணியில் சங்கம் ஈடுபட்டுள்ளது. இதுவரை 10,000-க்கும் மேற்பட்ட நூல்கள் மற்றும் ஆவணங்கள் மின்னணு வடிவில் பாதுகாக்கப்பட்டுள்ளன.

இந்தப் பணி வருங்கால ஆய்வாளர்களுக்கு மிகவும் பயனுள்ளதாக இருக்கும். மூல ஆவணம் சேதமடைந்தாலும், அதன் உள்ளடக்கத்தை மின்னணு வடிவில் பாதுகாக்க முடியும். மேலும், ஒரே ஆவணத்தைப் பல ஆய்வாளர்கள் பயன்படுத்துவதற்கும் இது உதவுகிறது.

மிஷன் சுற்றுப்பயணங்கள்

தமிழ்நாடு முழுவதும் மிஷனரி மற்றும் திருச்சபை வரலாற்றுடன் தொடர்புடைய பல முக்கிய இடங்கள் காணப்படுகின்றன. ஆனால் அவற்றின் வரலாற்றுச் சிறப்பு குறித்து இன்றைய தலைமுறையினர் பலருக்குத் தெரியவில்லை.

எனவே, வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்க ஆலயங்கள்,

மிஷனரி நிலையங்கள், கல்வி நிறுவனங்கள், கல்லறைகள் மற்றும் பிற நினைவிடங்களுக்குச் சங்கம் மிஷன் மற்றும் பாரம்பரியச் சுற்றுப்பயணங்களை ஏற்பாடு செய்கிறது.

இந்தப் பயணங்கள் சாதாரணச் சுற்றுலாப் பயணங்களல்ல. ஒவ்வொரு இடத்தின் பின்னணியிலும் உள்ள வரலாறு, அங்குப் பணியாற்றியவர்கள், அவர்கள் சந்தித்த போராட்டங்கள் மற்றும் அந்தப் பணியால் சமூகத்தில் ஏற்பட்ட மாற்றங்கள் ஆகியவை எடுத்துரைக்கப்படுகின்றன.

இதனால் பங்கேற்பவர்கள் வரலாற்றைப் படிப்பதோடு மட்டுமல்லாமல், வரலாறு நிகழ்ந்த இடங்களுக்கே நேரில் சென்று அனுபவிக்கிறார்கள். இது திருச்சபை மக்களிடமும் இளைஞர்களிடமும் வரலாற்று விழிப்புணர்வையும் நன்றியுணர்வையும் உருவாக்குகிறது.

நூலகப் பணி

தென்காசி மாவட்டம், சுரண்டையில் கிறிஸ்தவ வரலாற்றுச் சங்கத்தின் நூலகம் செயல்பட்டு வருகிறது. கிறிஸ்தவ வரலாறு, இறையியல், மிஷனரி வரலாறு, தமிழ் இலக்கியம், சமூகவியல் மற்றும் தொடர்புடைய துறைகளில் ஆர்வமுள்ளவர்களுக்கு இந்நூலகம் பயனளிக்கிறது.

மாணவர்கள், ஆராய்ச்சியாளர்கள், எழுத்தாளர்கள், போதகர்கள் மற்றும் பொதுமக்கள் ஆகியோர் வரலாற்றுச் செய்திகளைத் தேடி அறிந்துகொள்ளும் ஆய்வுத் தளமாக இதனை வளர்ப்பதே சங்கத்தின் நோக்கமாகும்.

பழைய நூல்களைப் பாதுகாப்பதுடன், புதிய ஆய்வு நூல்கள் மற்றும் வரலாற்று வெளியீடுகளையும் சேர்த்து, எதிர்காலத் தலைமுறைகளுக்கான அறிவுக் களஞ்சியமாக இந்த நூலகம் உருவாக்கப்படுகிறது.

அருங்காட்சியகப் பணி

வரலாற்றுச் செய்திகளை வாசிப்பதைவிட, அவற்றுடன் தொடர்புடைய பொருட்களை நேரில் பார்ப்பது மக்களிடம் ஆழமான தாக்கத்தை ஏற்படுத்தும். இதற்காகச் சங்கத்தின் அருங்காட்சியகத்தில் வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்க பொருட்களையும் ஆவணங்களையும் காட்சிப்படுத்தும் முயற்சிகள் நடைபெறுகின்றன.

பழைய புகைப்படங்கள், நூல்கள், ஆவணங்கள், மிஷனரி காலப் பொருட்கள் மற்றும் கிறிஸ்தவப் பாரம்பரியத்தை எடுத்துரைக்கும் நினைவுச் சின்னங்கள் போன்றவை இங்கு பாதுகாக்கப்பட்டு காட்சிப்படுத்தப்படுகின்றன.

இந்த அருங்காட்சியகம் குழந்தைகள் மற்றும் இளைஞர்களுக்கு வரலாற்றை எளிமையாக அறிமுகப்படுத்தும் கல்வி மையமாகவும் விளங்குகிறது.

ஆய்வு மற்றும் மேம்பாட்டு மையம்

வரலாற்றுச் செய்திகளைச் சேகரிப்பதோடு மட்டுமல்லாமல், அவற்றை முறையாக ஆய்வு செய்து உண்மைத்தன்மையை உறுதிப்படுத்துவதும் அவசியம். இதற்காகச் சுரண்டையில் நூலகம், அருங்காட்சியகம் மற்றும் ஆய்வு மையம் இணைந்து செயல்படுகின்றன.

இம்மையத்தின் வழியாக:

- வரலாற்று ஆய்வுகள்
- ஆவண ஒப்பீடுகள்
- கருத்தரங்குகள்
- பயிலரங்குகள்
- ஆய்வாளர்களுக்கான வழிகாட்டுதல்கள்
- கல்வி நிகழ்ச்சிகள்
- வரலாற்று விழிப்புணர்வு சந்திப்புகள்

போன்ற பணிகள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன.

வரலாற்றில் ஆர்வமுள்ள புதிய ஆய்வாளர்களை உருவாக்குவதும், அவர்கள் ஆதாரங்களின் அடிப்படையில் பொறுப்புடன் எழுத வழிகாட்டுவதும் இம்மையத்தின் முக்கிய நோக்கங்களில் ஒன்றாகும்.

கருத்தரங்குகள் மற்றும் பயிலரங்குகள்

வரலாற்றை மக்களிடம் நேரடியாக எடுத்துரைக்கும் வகையில் கருத்தரங்குகள், சொற்பொழிவுகள் மற்றும் பயிலரங்குகள் நடத்தப்படுகின்றன. இவற்றில் வரலாற்று ஆய்வாளர்கள், எழுத்தாளர்கள், போதகர்கள் மற்றும் சமூக ஆர்வலர்கள் பங்கேற்று தங்களது ஆய்வுத் தகவல்களைப் பகிர்ந்துகொள்கிறார்கள்.

கல்வி மற்றும் இசைப் பயிற்சிகள்

சங்கத்தின் பணி வரலாற்றைப் பாதுகாப்பதுடன் மட்டும் நின்றுவிடவில்லை. அறிவு, கலை மற்றும் திறன் வளர்ச்சிக்கும் முக்கியத்துவம் அளிக்கப்படுகிறது.

சுரண்டையில் செயல்படும் மையத்தின் வாயிலாக வயலின், வாய்ப்பாட்டு, கீபோர்டு மற்றும் தொடர்புடைய இசைப் பயிற்சிகள் உள்ளிட்ட கல்வித் திட்டங்கள் நடத்தப்படுகின்றன. இத்தகைய பயிற்சிகள் குழந்தைகள் மற்றும் இளைஞர்களின் திறமைகளை வளர்ப்பதோடு, கிறிஸ்தவ இசைப் பாரம்பரியத்தையும் அடுத்த தலைமுறைக்குக் கொண்டுசெல்ல உதவுகின்றன.

பொதுமக்கள் எவ்வாறு பங்கேற்கலாம்?

கிறிஸ்தவ வரலாற்றைப் பாதுகாப்பது சங்கத்தின் நிர்வாகிகளுடைய பணி மட்டும் அல்ல. ஒவ்வொரு திருச்சபை உறுப்பினரும் இதில் பங்குகொள்ள முடியும்.

பொதுமக்கள் பின்வரும் வழிகளில் உதவலாம்:

1. தங்கள் வீடு அல்லது திருச்சபையில் உள்ள பழைய ஆவணங்களைத் தெரிவிக்கலாம்;
2. பழைய நூல்கள், புகைப்படங்கள் மற்றும் நினைவு மலர்களைப் பாதுகாப்பிற்காக வழங்கலாம்;
3. முதியோரிடமிருந்து உள்ளூர் திருச்சபை வரலாற்றைக் கேட்டு பதிவு செய்யலாம்;
4. தன்னார்வலராக இணைந்து ஆவணத் தேடல் பணியில் ஈடுபடலாம்;
5. வரலாற்றுக் கட்டுரைகள் மற்றும் ஆய்வுச் செய்திகளை அனுப்பலாம்;
6. மிஷன் சுற்றுப்பயணங்களில் பங்கேற்கலாம்;
7. சங்க நூலகம் மற்றும் அருங்காட்சியகத்தைப் பார்வையிடலாம்;
8. மாத ஆய்விதழுக்குச் சந்தா செலுத்தலாம்;
9. சங்கத்தில் உறுப்பினராக இணையலாம்;
10. நன்கொடைகள் மற்றும் ஜெப ஆதரவின் மூலம் பணிகளைத் தாங்கலாம்.

வரலாற்றைப் பாதுகாப்பது என்பது பழைய நினைவுகளை மட்டும் காப்பாற்றுவது அல்ல; முன்னோர்கள் விட்டுச் சென்ற விசுவாசச் சாட்சியத்தை அடுத்த தலைமுறையிடம் ஒப்படைப்பதாகும். இன்று நாம் பாதுகாக்கத் தவறும் ஓர் ஆவணம், நாளை மீண்டும் கிடைக்காத வரலாற்றுச் சான்றாக மாறிவிடலாம். இன்று நாம் பதிவு செய்யத் தவறும் ஓர் முதியவரின் நினைவு, அவருடன் மறைந்துபோகலாம்.

எனவே, ஒவ்வொரு திருச்சபையும் தன்னுடைய வரலாற்றைப் பதிவு செய்ய வேண்டும். ஒவ்வொரு குடும்பமும் தங்களிடம் உள்ள பழைய கிறிஸ்தவ ஆவணங்களைப் பாதுகாக்க வேண்டும். ஒவ்வொரு இளைஞரும் தங்கள் ஊரின் திருச்சபை வரலாற்றை அறிந்துகொள்ள முன்வர வேண்டும்.

‘கிறிஸ்தவ அறிவில் ஈடுபடுவோம்; அறிவை வளப்படுத்துவோம்; சமூகத்தை வலுப்படுத்துவோம்.’

கிறிஸ்தவ வரலாற்றுச் சங்கத்தின் இந்தப் பணிகள் தொடர்ந்து வளரவும், இன்னும் பல மறைக்கப்பட்ட வரலாற்றுச் சுவடுகள் வெளிச்சத்திற்குக் கொண்டுவரப்படவும் அனைவரும் ஜெபத்தோடும் ஒத்துழைப்போடும் இணைந்து செயல்படுவோம்.

உறுப்பினர் திட்டங்கள்

சங்கப் பணிகளில் நேரடியாகப் பங்குகொள்ள விரும்புகிறவர்கள் பின்வரும் உறுப்பினர் திட்டங்களில் இணையலாம்:

MEMBERSHIP & DONATIONS DETAILS

Basic
₹1,000 Register | Updates | Rare books

Silver
₹2,000 Basic benefits + Gifts

Gold
₹2,500 Silver benefits + 1-Year Magazine

Platinum
₹5,000 Gold benefits + 5-Year Magazine

BANK DETAILS – FOR MEMBERSHIP & DONATIONS

Christian Historical Society
A/c Number: 1748 020000 4906
IFS Code: FDRL0001748
Bank name: Federal Bank
Surandai Branch

SUBSCRIPTION & DONATIONS DETAILS

Annual Subscription – ₹600

Five-Year Subscription – ₹3000

BANK DETAILS – FOR SUBSCRIPTION & DONATIONS

CHRISTAVA VARALATRU SUVADUGAL
A/c Number: 1748 020000 5614
IFS code: FDRL0001748
Bank name: Federal Bank
Surandai Branch

UPI ID: 9176780001@okbizaxis

For subscription or donation via GPay
91767 80001

Yearly Subscription

600

christianhistoricalsociety.in

Apply Now

Monthly Magazine for church history

Return Requested:

Tamil Printed Book- For Private Circulation Only

To

CHRISTAVA VARALATRU SUVADUGAL
2.2.3(4)North Street,
Bungalow Surandai-627859.
Tenkasi District
Tamil Nadu
Ph: 04633 290401
Mo: **91767 80001**

Owned & Published By CHRISTIAN HISTORICAL SOCIETY, Tamil Education- For Private Circulation Only
Editor|G.MUTHAIAH SELVAKUMAR| at 2.2.3(4)North Street, Bungalow Surandai-627859. Tenkasi District Ph: 04633 290401